

halas

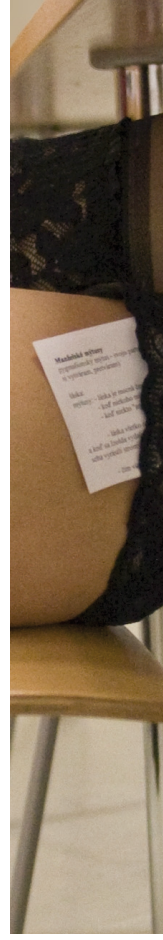
Jak daleko je do Pizne?

Skandály na pízeňských právech dosáhly obříních rozměrů. Veřejnost ztratila iluze o akademických. Ministerstvo vysílá vyšetřovací dráby. Jak obstojí Fakulta sociálních studií?

WILD. AT HEART
ONE OF A KINDL

- 2**
- › Kontrol se univerzita nebojí » strana 4
  - › Plagiátorům pšenka nepokvete » strana 5
  - › Rozhovor: Toto není Plzeň! » strana 6
  - › Komise, která vás potrestá » strana 8
  - › Vinna, vinný? » strana 9
  - › Anketa: Podvádí se na fakultě? » strana 10
  - › Wifina – malé výpadky a velké problémy
  - › Šatny: Co s nimi bude? » strana 11
  - › Jeden kilogram tabulek?
  - › Rádio R přišlo o doménu
  - › Informační moře nemusí být nepřehledné » strana 12
  - › Prvé zasadanie senátu
  - › V Brně bude bezpečněji » strana 13
  - › Řádí na psychologii akademická inkvizice? » strana 14
  - › Kulturní zápisník
  - › Jak na Flédě vypukla revoluce » strana 16
  - › Revoluční Street ART
  - › Tři otázky pro... » strana 17
  - › Tribuna » strana 18
  - › Akademická džungľa
  - › Lidé a peníze » strana 20
  - › Všude doma, dobře nejlíp!
  - › Více studentů – více šancí vyniknout » strana 21
  - › Fakulta zahájila diplomatické styky s Velkou Británií
  - › Jak stmelit katedru? » strana 22
  - › Mezi plagiátory: deset týdnů v náručí hrůzy
  - › Žurnalistická literární soutěž má konečné vítěze » strana 23
  - › Nahlas
  - › ČTK » strana 24

Jak daleko je do Plzně? strany 4-10

V Brně bude bezpečněji strana 13

Řádí na psychologii akademická inkvizice? strana 14

Jak na Flédě vypukla revoluce strana 16

Kontrol se univerzita nebojí. Rychlostudenti tu prý nejsou

› Hana Trčková

Série kauz na plzeňské právnické fakultě ukázala špinavé prádlo vysokých škol široké veřejnosti. Spustila ale i odezvy veskrze pozitivní. Po republice se rozjela inspekce ministerstva školství. Masarykova univerzita zatím drží. Rychlostudenti dosud nenalezeni. Plagiátorů je pomálo.

foto: Tomáš Replka

» *Studenti jsou v podvādění čím dál vynalézavější*

Plzeňská práva, Kindl, Marek Benda, rychlostudenti, primátorka Řápková, plagiátorství. To jsou v posledních měsících asi nejskloňovanější termíny v médiích, která odkazují k jedné z největších kauz českého vysokého školství. Kdo by neslyšel o plzeňském způsobu udělování titulů za rekordně krátké studium či o tom, jak je možné získat v Plzni titul za opsanou absolventskou práci. Podle ministryně školství Miroslavy Kopicové aféry nepřímo ohrožují důvěryhodnost celého českého vysokoškolského sektoru. Ministerstvo se tak pustilo do prověřování skutečné doby studia absolventů všech vysokých škol.

Šetření mají za sebou už všechny právnické fakulty v zemi. Včetně té brněnské. Ministerstvo prověřovalo délku studií absolventů fakult na základě „matrik studentů“, které obsahují základní údaje o délce trvání studia. Na brněnských právech sice ministerští pracovníci našli nesrovnalosti u 117 absolventů, hlubší kon-

trola rektorátu však ukázala, že u žádného z nich nebylo studium v rozporu s akreditovaným studijním programem a příslušným studijním a zkušebním řádem.

„Případy, ve kterých si ministerstvo vyžádalo upřesnění informací z matriky, se týkaly studentů, kteří řádně přestoupili z jiné vysoké školy, kde ale studovali výhradně studijní obor právo, protože jiné přestupy Právnická fakulta neumožňuje. Dále se jednalo o studenty, kteří obor Právo studovali na fakultě formou celoživotního vzdělávání. V případě, že tyto studenti uspějí v přijímacím řízení a získají potřebný počet kreditů, mohou jim být zkoušky uznány a mohou pak postoupit do vyššího ročníku. Ve všech případech jsou všechny uvedené skutečnosti ověřitelné ve spisech studentů a absolventů vedených na právnické fakultě v listinné i elektronické podobě,“ vysvětlila mluvčí univerzity Tereza Fojtová a dodala, že dle očekávání kontrola žádné rychlostudenty neobjevila.

Zatím čisto

Nyní jsou podle ministerstva školství na radě další fakulty státních vysokých škol a poté i soukromé vzdělávací instituce. Podle proděkana pro studium Jana Holzera už prověřování délky studia absolventů začalo i na Fakultě sociálních studií „Prověrka je ještě „v chodu“ a nepovažoval bych za korektní informovat o jejich výsledcích dříve, nežli bude informován zadavatel, tedy (prostřednictvím rektorátu) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. V tuto chvíli mohou pouze konstatovat, že jednak kontrola nijak neovlivňuje každodenní fakultní život, jednak že nemám žádné indicie, že by se na FSS vyskytovaly nějak problematické případy kratší doby studia,“ sdělil proděkan pro studium Jan Holzer a dodal, že výsledky kontroly by měly být známy během prosince.

Ani sám prorektor Masarykovy univerzity Antonín Slaný nepředpokládá, že by se problémy na jiných fakultách objevily. „K tak rozsáhlým pochybením jako v Plzni

na Masarykově univerzitě dojít nemůže, a to především díky transparentním pravidlům a způsobu kontroly, který je zde uplatňován," sdělil Slaný. Podle něj je jedním ze základních pilířů kontroly zveřejňování všech závěrečných prací na internetu, kde si může celá široká veřejnost zkontrolovat, za co se na Masarykově univerzitě udělují tituly. Veškeré záznamy o průběhu studia, plnění studijních povinností a studijní výsledky jsou pak evidovány v elektronickém informačním systému, který je chráněný a zabezpečený před přístupem někoho zvenčí. „V neposlední řadě je z úrovně rektorátu prováděna celá řada pravidelných kontrol, které se konaly

již dříve a i nadále konají bez ohledu na dění v Plzni," doplnil prorektor.

Podle něj pak k odhalování plagiátorů slouží i speciální počítačové programy, které vyvinul tým informatiků z Masarykovy univerzity. Jedná se o projekt Theses.cz, který pomáhá odhalovat opsané pasáže seminářních prací. Letos v červnu pak na něj navázal nový systém na odhalování plagiátů v seminářních pracích Odevzdej.cz, do kterého se zapojilo deset veřejných vysokých škol včetně Univerzity Karlovy. „Systémy vzájemně spolupracují, a tak se zvyšuje pravděpodobnost odhalení podezřelých souborů," upřesnil vedoucí projektů Michal Brandejs

z Fakulty informatiky Masarykovy univerzity. Už nyní je možné odevzdanou závěrečnou práci porovnat s 1,5 miliony dokumentů. Případy plagiátorství jsou zatím na univerzitě řídké. Od začátku roku 2008 do poloviny května 2009 odhalili učitelé celkem dvacet případů plagiátorství. „Z toho v šesti případech byli studenti podmíněčně vyloučeni, dvěma bylo ukončeno studium, dva případy byly řešeny napomenutím, tři hodnocením F a nařízením k přepracování práce," řekla mluvčí univerzity Fojtová. V šesti případech pak nedošlo k řešení před disciplinární komisí, neboť dotčení studenti přerušili či ukončili studium. <<

Plagiátorům pšenka nepokvete

Rostoucí množství zdrojů, které mají studenti v dnešní době k dispozici, občas svádí k opisování. Masarykova univerzita však

tiku školy tisková mluvčí Masarykovy univerzity Tereza Fojtová.

Součástí obranných mechanismů školy je

chceme bojovat," sdělila Fojtová. Program však podle ní nemůže s jistotou určit, kdo je plagiátor a kdo ne. Konečné rozhodnutí vždy

foto: Dominika Dufková

» Jako vejce vejci

nehodlá studentům plagiátorství usnadnit. Díky programu „Jako vejce vejci“ zveřejňování závěrečných prací na internetu a dalším opatřením se rozhodně nedá říct, že by se s leností studentů zvyšovala i jejich úspěšnost v podvádění.

> Dominika Dufková

Impulsem pro zahájení boje s plagiátory byla nová úprava školského zákona, z níž vychází povinnost zveřejňovat závěrečné práce. Vedení naší univerzity před třemi lety usoudilo, že přístup široké veřejnosti k závěrečným pracím skrze web bude zároveň jedním z nejúčinnějších nástrojů obrany před plagiátorstvím. „Přístupnost prací na internetu umožňuje kontrolovat, za co na univerzitě udělujeme tituly. Pokud se na podvod neprijde v době studia, časem se může stát, že dokonce autor původního textu plagiát zachytí. A právě tato hrozba snad studenty od opisování postupně odradí," popsala tak-

program Theses. Mezi studenty je tento systém na odhalování plagiátů znám pod označením Jako vejce vejci. V současnosti se do projektu na porovnávání závěrečných prací zapojilo více než dvacet škol České republiky a Slovenska. Společně tak vytváří databázi, která obsahuje přes milión dokumentů. Z toho je víc než sedmdesát tisíc závěrečných prací.

Podobnost obou vajec musí posoudit učitel

Odhalovat kopírování však chtějí pedagogové i mezi seminárními pracemi či referáty. Systém s tímto cílem funguje od června tohoto roku na adrese Odevzdej.cz a sami potenciální plagiátoři si zde mohou nechat porovnat svou práci, aby zjistili, zda jsou jejich myšlenky a závěry opravdu pouze z jejich hlavy.

„Také systém na porovnávání studentských prací vnímáme jako prevenci. Má studenty upozornit na to, že s plagiátorstvím

závisí na individuálním posouzení učitele.

Jako užitečný vstupní filtr, zvláště v kruzích s velkým počtem studentů, hodnotí Jako vejce vejci Petr Kaniok z Katedry mezinárodních vztahů a evropských studií. Podvádějících studentů už také pár odhalil. „Neměl jsem z toho radost. Opravdu se nejedná o vítězoslavný pocit lovece nad kořistí. Spíše mi z výsledku bylo vždy smutno. Vždyť schopnost formulovat zajímavý názor podepřený kvalitní argumentací je jednou z deviz, které by si student z fakulty měl odnést," povzdychl si Kaniok.

Vynachválit si program nemůže ani Zdeněk Sychra z téže katedry. „Je rychlý a uživatelsky celkem příjemný. Při těch počtech studentských prací, které musí učitel projít, by byla kontrola jinak hodně obtížná," zhodnotil. Systém je podle jeho názoru dostatečně známý, aby plnil odstrašující funkci. Problémem však zůstává plagiátorství ze zdrojů, na které program nedosáhne. I to se však může změnit, protože je neustále doplňován. <<

Toto není Plzeň! Tady jsme na Masarykově univerzitě

› Pavel Šíma, Hripsime Zohrabyan

Rychlostudenty nemáme. Plagiátorů pomálu. Informační systém je účinný kontrolní nástroj. Podvodníci by pomocí něj byli zpětně dohledáni. A podvádění stejně není veselé. Tak to vidí prorektor pro vzdělávací činnost Antonín Slaný.

Domluvit si s prorektorem Slaným schůzku byl tak trochu kumšt. Telefon pár dní zvonil na prázdno. Maily byly lepší, ale vedoucí katedry ekonomie byl pořád zaneprázdněn nebo rovnou na služební cestě. Nakonec nás ale profesor vysoké postavy uvítal ve své prostorné kanceláři na rektorátě a v rozhovoru se snažil dokázat neprůstřednost protipodvodového systému Masarykovy univerzity. Se všemi našimi zákeřnými scénáři se však vypořádat nedokázal.

Kolik bych musel dát, abych dostal na Masarykově univerzitě (dále jen MU) bez práce titul?

Nemusíte dávat ani korunu. Ten titul byste bez řádného studia nedostal.

Jste o tom přesvědčen?

Jsem o tom přesvědčen.

Je pravda, že vyšetřovací komise ministerstva školství už provedla nějaké kontroly na Právnické fakultě a žádné rychlostudenty tam nenašla. Jste si jistý, že na ostatních fakultách to dopadne podobně? Nebo se naopak bojíte, co najde? (V době pořizení rozhovoru – počátek prosince, provádělo ministerstvo školství kontroly i na ostatních fakultách včetně Fakulty sociálních studií. O výsledku vás bude Halas informovat v příštím čísle – pozn. redakce.)

Ano, je to pravda. Na Právnické fakultě kontrola proběhla a vše bylo v pořádku. Na ostatních fakultách kontroly probíhají a k dnešnímu dni je rovněž vše v pořádku. Masarykova univerzita nemá důvod se obávat žádných kontrol. Sama v minulosti prováděla a nadále provádí na fakultách nebo cestou studijního útvaru RMU pravidelné kontroly, a to bez ohledu na dění v Plzni, bez ohledu na to, co se děje v tomto směru na jiných vysokých školách. Žádná překvapivá odhalení nelze očekávat.

Má Masarykova univerzita své Kindly a Zachariáše?

Já si myslím, že nemá žádné Kindly, žádné Zachariáše, protože na MU je velice dobře vypracován kontrolní a preventivní systém.

Na to univerzita sází. Tak aby se případy jako na Západočeské univerzitě a na jiných soukromých vysokých školách nemohly opakovat.

Jak si můžete být tak jistý? V Plzni si taky až do určitého bodu mysleli, že je všechno čisté.

Podle mě si ani v Plzni nemysleli, že je tam všechno čisté. Ale MU patří mezi špičkové univerzity a to nejen z hlediska její „výzkumnosti“, ale i v oblasti informačních systémů. MU je dobře zabezpečena. Vy, jako studenti, víte, že závěrečné práce jsou veřejné. Taktéž průběh studia každého studenta a kvalifikace každého učitele je evidován v Informačním systému. V tomto smyslu je možno dohledat jakýkoliv údaj.

Ano. To je pravda. To víme. Co kdyby se ale přeci jen našel někdo, kdo přijímal úplatky nebo určitým způsobem protežoval studenty, jak by proti němu univerzita postupovala? Jaké má vůbec k tomu nástroje?

Je to jeden, a domnívám se, že hlavní nástroj, a tím jsou transparentní pravidla a pravidla, která jsou všemi stranami – jak zaměstnavatelem, tak zaměstnanci, studenty i učiteli, dodržována, a to cestou Studijního a zkušebního řádu a dalších vnitřních předpisů univerzity.

Co když budu psát třeba test na papír, dám úplatek a učitel mi dá předem otázky?

V každém systému mohou takovéto excesy existovat, ale nejsem si vědom, že by něco takového na univerzitě probíhalo. A nepochybně, pokud se něco takového zjistilo, tak by se postupovalo podle příslušných předpisů – Studijního a zkušebního řádu, podle vnitřních předpisů univerzity, podle Etického kodexu pro akademické a výzkumné pracovníky, disciplinárních řádů a dalších.

A kdyby se to stalo, dostalo by se to až sem k vám nebo se to dá ututlat na fakultách?

My zde na Rektorátě řešíme každý podnět, který získáme – a tím neříkám, že jsme takový nějaký v poslední době získali – a tyto případy se řeší cestou kontrolního odboru nebo jinými formami.

Antonín Slaný

1999–2004 děkanem Ekonomicko-správní fakulty MU
2004 se stal prorektorem pro vzdělávací činnost
2005 jmenován profesorem v oboru hospodářská politika

Ale ta otázka je opačná. Co když až sem, na nejvyšší úroveň, ta stížnost nepřijde?

Když sem ta stížnost nepřijde, tak se jí nebudeme zabývat, ale byla by škoda, kdyby ten dotčený poškozený toto právo nevyužil.

Vy se tedy nemusíte dozvědět o všech těch případech, nekalostech nebo nějakých strukturách uvnitř fakult?

Určitě se všechno do této kanceláře, do této budovy nedostane. Je to ale zase věcí příslušných orgánů na fakultách a zase jejich kontrolních mechanismů, aby se takovýmto věcem zabránilo.

Podvodník se dohledá zpětně

Zákon o vysokých školách říká, že vysoká škola má povinnost zpřístupnit závěrečné práce veřejnosti. Zajímalo by mě ale, jak dlouho je potom musí archivovat. Je to už napořád? Do konce věků?

Náš Informační systém umožňuje, aby veškeré závěrečné práce v tomto systému byly evidovány a uchovávány a nemáme tam žádné omezení, kdy by měly být vymazány. To se takto děje od začátku roku 2006. Do té doby bylo povinností jednotlivých fakult závěrečné práce evidovat a uchovávat na jednotlivých fakultách.

Někteří lidé tak úplně nedůvěřují internetu a jsou až paranoidní ohledně elektronických dat. Co byste řekl na jejich argument, že elektronickou závěrečnou práci lze snadno smazat, přemazat, nahradit jinou?

Elektronickou práci odevzdává student pomocí příslušné aplikace do ISu. Toto vkládání se děje v autentizovaném režimu a až do okamžiku převzetí práce studijním oddě-

foto: Hripsime Zohrabyan

» Ze začátku byly otázky lehké

lením má přístup k práci pouze student. Po převzetí práce studijním oddělením fakulty se archiv s prací „uzamkne“ a nadále v něm není možné provádět žádné změny. Práce se archivuje stejně jako ostatní údaje uložené v ISu a archiv je několikanásobně zabezpečen. Dále existuje na MU směrnice rektora z loňského roku, která dává jasné povinnosti školitelům, jak mají postupovat, aby k tomuto nedocházelo, jak kontrolovat, aby byla práce uložena celá a aby byla uložena opravdu ta verze, kterou student obhájí. Taky neznám jeden jediný případ, kdy by závěrečná práce z Informačního systému zmizela nebo byla nedohledatelná.

To je možná ale dobře pro toho podvodníka. Třeba ji dobře nahradil a nikdo na to nepřišel.

Ale zase, kdyby k tomu došlo – hypoteticky – tak v Informačním systému je dohledatelné, kdy a z jakého počítače se to stalo, kdo to uskutečnil a je možné toho potenciálního viníka dohledat.

Takže připouštíte možnost, že k nějakým podvodům mohlo dojít?

Nepřipouštím. Dokud nebudu mít v rukou konkrétní případ, že k němu došlo, tak tuto variantu nepřipouštím.

Plagiátory neřadím mezi nepřátele

Přes všechna preventivní opatření bylo v minulém akademickém roce odhaleno

dvacet plagiátorů. To jistě není tak velké číslo pro celou univerzitu. Jak jste řekl, jednotlivé excesy se nedají vyloučit. V souvislosti s tím se vás ale chci zeptat: Jak byste se zachoval, kdyby se odhalil plagiátor z řad vašich kolegů nebo osobních přátel na MU? Jaký byste potom k němu měl vztah?

V případech, že bych takovou práci odhalil, nepochybně bych – i kdyby to byl kolega z vedlejší kanceláře – postupoval tak, jak ukládají vnitřní předpisy univerzity.

A jak moc by to poškodilo vaše přátelství?

Myslím si, že to jsou dvě věci. Dvě rozdílné věci: přátelství a seriózní přístup k odborné práci.

A jedna nemá vliv na druhou?

Nepochybně ano, ale v tomto by to asi nehrálo žádnou roli.

Chápu to správně? Říkáte, že byste zůstal nadále přítelem dotyčného plagiátora?

Nepochybně bych před takovým člověkem nepřecházel z jednoho chodníku na druhý. K tomu nevidím důvod. Považoval bych to pochopitelně za neetické, nezodpovědné a za chování, které není slučitelné s chováním akademického pracovníka. To ale ještě neznamená, že bych ho musel zařadit do kategorie „nepřítel“.

Není ale plagiátorství morálním selháním? Kromě toho, že to je profesní pochybení.

Nepochybně ano.

A to vám nevádí, když vaši přátelé morálně selhávají?

Neřekl jsem vám, že by zůstal mým přítelem. Řekl jsem, že bych ho nezařadil do skupiny nepřátel. Bral bych to jako selhání, ale neznamená to, že bych se s tímto člověkem neměl do konce života potkávat, zdravít.

Technologií proti nečestným. Nedá se do Informačního systému „nahackovat“ zvenčí?

Ne. Systém je chráněn a zabezpečen. Dosud se to nikomu, zaplatpánbůh, nepodařilo.

Hrozba ale nemusí být jen zvenčí. V Plzni se stalo, že některým studentům známky do informačního systému naklikala sekretářka. V dnešní době, kdy už neexistují papírové indexy, se to může stát. Jak se proti tomu lze chránit?

Zase; neznám jeden jediný případ, že by k tomuto došlo. Takže žádný případ typu Řápkové není. Ale zase: každá operace se ukládá a je zpětně dohledatelná. Například u předmětu se eviduje nejenom výsledné hodnocení, ale postupně všechny změny, které v hodnocení byly provedeny, a to včetně času a osoby, která změnu provedla. Navíc je v ISu zaveden systém přístupových práv. V praxi to například znamená, že hodnocení může zadat jenom vyučující předmětu, případně osoba, kterou tím on sám pověřil.

Ta otázka může být i obecnější. Je přechod k elektronické formě administrace lepší, bezpečnější? Lépe nebo hůře kontrolovatelný?

Já se domnívám, že elektronická evidence, kterou používá univerzita – a po jejím vzoru i některé soukromé vysoké školy – je bezpečnější, průhlednější, snadno dohledatelná. Ten systém se podle mého soudu nedá oklamat. A i kdyby se oklamal, dá se snadno dohledat, kdo to udělal. Papír, je dle mého soudu nejen přežitou formou, ale nesplňuje nic z toho, co jsem teď říkal.

Třeba díky digitalizaci a zveřejňování na internetu je umožněna kontrola široké veřejnosti. V případě, že by se práce jenom někomu podařilo odevzdat a obhájit opsanou práci, po jejím zveřejnění na internetu se autor plagiátu vystavuje značnému riziku, že na opsanou práci, třeba i náhodně, narazí původní autor, který ji bezpečně pozná. A to třeba i za několik let. Díky digitalizaci je navíc možné soubory s cílem odhalení plagiátů porovnávat.

Tím se dostáváme k programu jako Vejce vejci, který porovnává shodnost prací s jinými texty. Je to podle vás opravdu účinný nástroj?

Systém na odhalování plagiátů je počítačový program, který nemůže nahradit práci pedagoga. Slouží pedagogům jako pomůcka k označení nebo vyhledání podezřelých prací. Posouzení, zda v konkrétním případě student skutečně pochybil, bude vždy na učiteli. Systém je ovšem využívánou a účinnou pomůckou a také reakcí na rozmach výpočetní techniky a množství zdrojů informací v souvislosti s rozvojem internetu.

To je nepochybně pravda, ale ne všichni učitelé jako svou pomůcku program používají.

Směrnice rektora hovoří o povinnostech vedoucího závěrečné práce, že tuto kontrolu má provést.

A kdybychom se bavili na úrovni seminárních prací? Tam se taky dá plagiovat.

Já bych ji nepochybně projel systémem Vejce vejci.

Pokud byste to byl vy. Ale ne všichni to dělají. Případní podvodníci v malém nemusí být nikdy odhaleni.

Seminární práce jsou taky veřejně přístupné. Takže je jen otázkou času, kdy tyto plagiáty budou odhaleny.

Seminární práce nás studentů jsou přístupné veřejnosti?

Rada z nich ano.

Tedy ne všechny.

Samozřejmě ne všechny. My máme jasná pravidla pro zveřejňování závěrečných prací. Ohledně seminárních prací je to už na aktivitě konkrétního vyučujícího.

Já třeba nevím o tom, že by kterákoliv z mých prací byla přístupná veřejnosti.

Možná u vás ne. U nás na Fakultě ekonomicko-správní v řadě seminářů, pokud tam je výsledkem seminární práce, jsou tyto práce zveřejňovány.

Odevzdat zplagiovanou seminární práci je tedy možné. Když já na základě ní ukončím předmět a zjistí se to až časem, kdo za to může?

Myslíte, kdo může za to, že jste plagiovala?

Ne. Za to můžu pochopitelně já. Ale pochybil ten učitel, když to nezjistil?

Tady bych si nebyl stoprocentně jist, jestli bych vinu viděl na tom vyučující. Nepochybně každý vyučující by si každou seminární práci měl tímto systémem projít. Tak bych konal já.

Cesta k podvodu se vždy najde

Na Pedagogické fakultě je studovna. U pulitku tam stojí paní, kterou je třeba žádat o diplomky z archivu. Když mi řekne, že nemůže práci najít, že ji má třeba někdo půjčenou, jak já zjistím, že ta diplomka existuje?

To je snadno zjistitelné. Práce jsou okódované, elektronicky hlídány. Nemůžou se

vynášet ven z knihovny. Ta dotyčná hypotetická paní s hypotetickou diplomovou prací se nepochybně zeptala, prosím vás, kdo má diplomovou práci Jarmily Šulákové. Někdo by se přihlásil a řekl: no jo, já ji mám tady.

Co kdyby ta paní byla záukolována někým z fakulty, aby takto nekonala?

Pane kolego, to už tady vytváříte jakési konstrukce. Stavíte to už do pozice, jako kdyby tady někdo měl někdo zájem takové podvody realizovat. Od koho by měla zadání? Ne. Ta práce je přístupná. Vy si ji můžete půjčit.

Co když není?

Že by na MU neexistovala nějaká práce, která byla obhájena? To se nemůže stát. Ty jsou evidovány.

Co když to bylo ztopeno, případně zničeno?

To se stalo?

To se stalo v Plzni.

Ano. Ale my jsme na Masarykově univerzitě.

Jak si to teda my, jako studenti, jako veřejnost můžeme v té studovně Pedagogické fakulty ověřit, když nemáme přístup až do toho archivu samotného?

Ta práce je veřejná a ona vám ji musí půjčit.

Práce jsou digitalizované od roku 2006. Jak to probíhá s těmi staršími?

Ty jsou uloženy na fakultách.

Nejsou digitalizovány a nebudou?

Není tam povinnost je zpětně digitalizovat. Ale Ekonomicko-správní fakulta a Fakulta informatiky mají digitalizovány a zavedeny v ISU veškeré svoje závěrečné práce od vzniku fakulty, tj. i všechny práce před rokem 2006.

Kdybyste si vzala nějakou starší diplomku, přepsala ji vlastními slovy a na základě toho obhájila diplomku vlastní, zjistilo by se to nějak?

Tak záleží, jak byste tu práci dovedla využít. Bylo by korektní, abyste tam napsala, že podkladem k této práci byla diplomová práce XY Jarmily Šulákové z roku 1965, využila jsem zejména strany 72 až 84.

Co kdybychom ale nechtěli být korektní?

Co kdybychom si chtěli jen usnadnit práci? Šízení se nevyplácí.

» Později jsme přitvrdili, prorektor Slaný se při odpovědích zapotil

V případě, že učitelé jsou na fakultě kratší dobu než ta diplomka, kterou jsme použili, tak to nikdo nezjistí.

Nepochybně málokdo si asi bude pamatovat všechny práce, které byly obhájeny před pěti, deseti, dvaceti lety. Právě ta zpětná digitalizace by byla vhodným nástrojem pro tento případ, o kterém jste hovořila.

Dokud to nebude, studenti si mohou jen tak vesele podvádět?

Já nevím, jestli je podvádění veselé (smích). Rozhodně ne. Samozřejmě dotyčný člověk, který práci vede, vypisuje témata, která jsou mu blízká. Alespoň já to tak dělám. Nevypisují témata, kterým nerozumím, která jsou přežila, která nikoho nezajímají. Neříkám, že znám všechny diplomové práce do historie, ale myslím si, že zkušený pedagog, který je vnitřní a čte ty diplomové práce, by si možná vzpomněl, že toto bylo někde zmíněno, a dal by si práci, aby se to dohledalo.

A když mu to povědomé nepřijde, tak to nezjistí.

V tomto případě potom budete žít s černým svědomím.

A s titulem v kapse.

Ano. Než dojdeme k tomu, že budeme digitalizovat i diplomové práce z roku 1950. <<

Komise, která vás potrestá

Případy plagiátorství jsou na naší fakultě řídké. Když už je ale plagiátor odhalen, stane před Disciplinární komisí. Ta jej může až vyloučit ze studia. To však nebrání postiženému studentovi přestoupit třeba na jinou fakultu.

› Kateřina Burianová

Jak proces disciplinárního řízení funguje? Řízení se zahajuje po návrhu děka-

novi, který podává vyučující nebo vedoucí katedry. Děkan posoudí, zda má smysl případ řešit. Podle předsedy komise Bohuslava Binky přes děkana ke komisi projdou prakticky všechny návrhy. Nejčastějším prohrěškem je plagiátorství, řeší se ovšem i neplacení studijních poplatků nebo agresivní či narušující chování. Promlčecí doba po spáchání přestupku je jeden rok, komise však pracuje pružně, takže vyhnout se trestu díky této

záležitosti je prakticky nemožné. Jednání se koná vždy za účasti studenta, bez něj jen pokud se nedostaví bez řádné omluvy.

Sankcí může být důtka, čili napomenutí, podmíněné vyloučení nebo vyloučení nepodmínečně. „Někdy může být trestem samotné projednání před Disciplinární komisí. Při určování přisnosti trestu je třeba rozlišovat například mezi tím, když student záměrně zkopíruje celé pasáže z cizí práce, nebo když třeba

z nepozornosti ocituje něco ze své předchozí práce bez uvedení citace," vysvětluje předseda Binka. Sankci určuje Disciplinární komise, její konečnou podobu ovšem stanovuje děkan. Ten ji může zmírnit, nikoliv ovšem zpřísnit.

Komise v posledních letech neprojednává žádné velmi závažné případy. Jeden se ovšem stal až mediálně známým. Byl to případ opsané diplomky magisterské studentky mezinárodních vztahů, Yuliye Lyamziny (Halas o tomto případě napsal článek v dubnovém čísle). Studentka raději ukončila studium, než aby se dostala až před Disciplinární komisi. Lyamzina nyní studuje doktorské studium na Lékařské fakultě a její případ se už dál neřeší. „Studovat jinde samozřejmě může. Plagiátorství na jedné fakultě nemůže být překážkou studia na fakultě jiné,“ uvedl Binka.

Převažují zahraniční studenti

„Struktura případů se za poslední roky velmi změnila. Před časem byli projednávány z osmdesáti procent čeští studenti z kombinovaného studia. Začal se klást důraz na prevenci a nyní po třech letech jsou to téměř výhradně zahraniční studenti, kteří se před komisí dostávají. Můžu jen spekulovat, ale je to možná tím, že pocházejí z jiného kulturního prostředí, a také úroveň jejich domovské univerzity může být odlišná od té naší,“ domnívá se Binka.

Nyní komise chystá leták, ve kterém by se zahraniční studenti při vstupu na naši univerzitu dozvěděli, že tady se plagiátorství a jiné podvody absolutně netolerují. „Naše fakulta je v tomto opravdu na výši. Už sami vedoucí prací jsou kolikrát velkým sítím, plagiátorství tu nikdo netrpí,“ vyjadřuje spokojenost předseda. «

Co je Disciplinární komise

Disciplinární komise na naší fakultě je orgánem, který projednává přestupky studentů proti disciplinárnímu řádu. Komise se skládá ze šesti členů, tři jsou učitelé a tři studenti. Jeden z učitelů je předsedou. V současnosti je to Bohuslav Binka, přednášející na Katedře environmentálních studií.

Členy jmenuje děkan po souhlasu Akademického senátu, a to na dva roky. Často se ovšem stává, že členové komise odcházejí dřív. Nové členy někdy doporučují ti odcházející. Zájemci o práci v Disciplinární komisi se mohou jejím předsedovi hlásit i sami. Právníké vzdělání je výhodou.

Vinna, vinný?

» Disciplinární komise při jednání s plagiátory

Ze dveří vychází předseda Disciplinární komise. „Bude problém, když z jednání udělám fotky?“ ptám se. „Nás fotte, jak chcete, ale ti lidé, které budeme projednávat, by se asi neradi viděli někde v časopise v takové situaci“ odpovídá předseda. Vcházím tedy do zaměstnaneckého klubu na naší fakultě, kde se koná jednání Disciplinární komise, tentokrát přístupné veřejnosti.

» Kateřina Burianová

Komise sedí za nízkým stolem, obvinění na křesílku před ní. Trochu to připomíná soud. Na program jsou dnes dva zahraniční studenti. Celé jednání je v angličtině.

První studentka údajně opsala závěrečnou práci. Jelikož jde o recidivu, její naděje na mírný trest asi nejsou moc velké. Jmenuje se Grace. Obhajuje se, vysvětluje, ale neunesse emoce a po tváři se jí začínou koulet velké slzy. Bylo tomu tak i minule. Dostane

milost? Komise se rozhoduje tajně, a tak jsou všichni na několik minut vykázáni ven.

Grace odbíhá pryč, do řeči se dávám s druhým projednávaným Alirezou. Přesněji řečeno s jeho bratrem, který je tu něco jako jeho advokát – prostředník. Nelze mu upřít uhlazené diplomatické vyjadřování, jak později uzná i komise. Teď mi u stolu v Krmítku popisuje celý bratrův problém, zatímco ten, kterého se to týká, jen nervózně poposedává a občas něco zamumlá. Alireza je z Iránu, jeho bratr ale raději říká Persie. Aby se to nepletlo s Irákem.

Grace se mezitím usadí vedle nás a poslouchá. Možná by si taky chtěla popovídat, napadá mě. Ptám se jí tedy, jestli s ní můžu mluvit. Přikývne. Ovšem jen spustím, po tváři jí opět tečou slzy. S rozpaky se omluvím a sebekriticky si pomyslím něco o novinářských supech.

Plagoval v kurzu o opisování

Případ Grace je posléze odročen, komise

potřebuje víc informací, a tak na řadu přichází Alireza. Jeho případ je paradoxní v tom, že navštěvoval kurz, kde se studenti přímo učí, jak neplagiovat. On byl přesto z plagiátorství obviněn. Alireza ukazuje při své obhajobě horkokrevnost, jeho bratr se jej snaží krotit a chvílemi za něj pro jistotu vysvětluje on.

„Chyba je podle mě na tisíc procent na straně učitele. Pořádně mi nevysvětlil, jak práci opravit, jen mě vyhodil z kurzu s tím, že jsem plagoval,“ prakticky se rozčiluje Alireza. Předvolán je dokonce i dotyčný přednášející. Ten je ovšem naprosto přesvědčen, že se nestal omyl ani že to nezavinil on. Alireza prý prostě podváděl úmyslně.

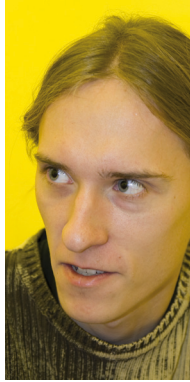
Ortel? Napomenutí, čili nejmírnější trest. Oba bratři vypadají spokojeně, potrášají si rukama se členy komise a loučí se. Už se budou projednávat jen neplatiči, kteří se osobně nedostavili. S díky se loučím také a vycházím ven. Snad se v tom křesílku před komisí nikdy neoctnu já. «

Anketa

Podvádí se na fakultě?

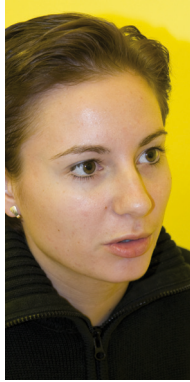
> text *Michaela Sagitariová,*
foto *Tomáš Repka*

Hynek Cíglar, 23 let,
psychologie

Myslím si, že se určitě podobným způsobem jako v Plzni podvádět dá, protože je těžké odhalit dobrý plagiát. Program Vejce věci slouží jenom k rozlišení stejných formulací, ale ne stejných myšlenek. Když je práce převzatá z jiné univerzity, tak na to nepřijdou ani vyučující, kteří se ve svém oboru vyznají. U zkoušek můžete také opisovat, aspoň u některých. Víím o tom, že na jisté katedře studenti opisovali přímo z Googlu. Nebyla to ale má domovská katedra.

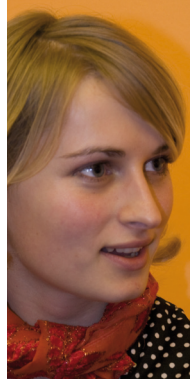
Michaela Cejnarová, 22 let,
genderová studia a sociální antropologie

Podle mého názoru se podvádí všude. Když si člověk sežene peníze a materiál, tak už jen musí najít někoho, kdo tu práci napíše. I obhajobu práce se můžete naučit. Kdybych se dostala do

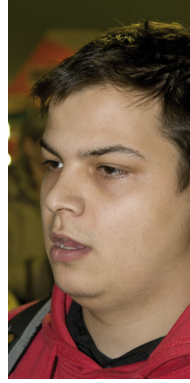
nějaké tíživé situace, tak bych v krajní nouzi tuto možnost využila. Jsem však na vysoké škole proto, abych zkoušenosti získala sama, takže doufám, že se to nestane.

Olga Trampotová, 25 let,
psychologie a sociální antropologie

Podle mě se na naší fakultě podvádět nedá. Nikdy bych si to nedovolila a subjektivně mám pocit, že to nejde. Asi proto, že osobně bych to neudělala. Samozřejmě, že si můžu napsat tahák na ruku, ale opisování seminárky nebo napsání zkoušky do mobilu, to si nedokážu představit. Mám spolužáky, kteří to zkusili a nevyšlo jim to.

Filip Krenar, 23 let,
sociologie a mezinárodní vztahy

Myslím si, že se na naší fakultě podvádět dá. Nemluvíím ale o žádném rychlostudiu, ale opisování různých prací, což asi nebude velký problém. Určitě si však takové věci fakulta hlídá více, než třeba v Plzni. Menejčerný si určíte nepřipadá. Na Brazze sa toho človek zas až tak veľa nenaučí, takže pokiaľ ide o zamestnanie, nevidím v tom nijakí

nevýhodt. Skôr si myslím, že to môže chýbať v oblasti jazykových znalostí.

Pavel Pichler, 25 let,
humanitní environmentalista

Asi se tady podvádí, protože z doslechu vím, že učitelé málo využívají systém Vejce věci, i když některé práce jsou třeba z osmdesáti procent stejné. Ale myslím si, že v poslední době pro znemožnění podvádění dělá vedení školy maximum. Když už se podvádí, je to na úrovni menších prací, myslím, že nikdo nemá odvalu, aby opsal diplomku. A tahák podle mě použil aspoň jednou každý.

Ondřej Sedláček, 20 let, politologie
a bezpečnostní a strategická studia

Podle mého názoru se tady podvádět dá, ale myslím si, že moc lidí to nezkusilo. Škola má podle mě vysokou úroveň a takové věci si snad hlídají. U esejí a písemných prací by se dalo podvádět, ale straší nás nějakým srovnávacím systémem, takže to zase nebude tak jednoduché. Taháky se používají všude, ale záleží na každém, jestli mu to přijde správně.

Daniel Mádr, 24 let,
sociologie

S podváděním jsem se nesetkal, rozhodně ne u diplomek nebo bakalářek. Náš systém je dost standardizovaný. Máme určitá pravidla a těmi se u psaní diplomek řídíme. A pokud si dobře vzpomínám, tak já osobně jsem na vysoké škole nepoužil ani tahák.

Matouš Kubík, 20 let,
politologie

Nejsem na fakultě dlouho, ale myslím si, že se tady nepodvádí. Vedení fakulty je podle mě důvěryhodné a i kdyby nebylo, tak bych si rozhodně nedovolil absolvovat nějaké rychlostudium. Na to nemám odvalu.

Petra Barteková, 22 let,
žurnalistika a sociální antropologie

Pevně doufám v to, že se nic takového na fakultě neděje. Je jasné, že takové malé podvádění, jako taháky nebo opisování u testů, existuje všude. Zatím jsem se ani nesetkala s nikým, kdo by prošel nějakým rychlostudiem, spíše si všichni studium prodlužují.

Vojtěch Boháč, 19 let, mezinárodní vztahy, politologie, psychologie a žurnalistika.

Zatím nevím, jak je to u písemných prací, ale u testů to asi půjde. Doufám ale, že na této fakultě není moc případů. Zatím na mě škola působí seriózně a její vedení spolehlivě. Myslím si, že na takové věci vedení dohlídá. Sám bych se podvodu nikdy nechtěl dopustit.

Gabriela Ryšavá, 20 let,
bezpečnostní a strategická studia a mezinárodní vztahy.

Myslím si, že tak jako v Plzni se u nás podvádět nedá, nemáme proto zázemy. Doufám, že tady k ničemu takovému nedochází. Sama jsem nikdy na vysoké škole nepoužila ani tahák. Samozřejmě, že někteří opisují, ale nic většího by si tady snad nikdo nedovolil. «

Wifina – malé výpadky a velké problémy

V jednom týždni sa na našej fakulte vyskytli až dva dlhodobšie výpadky internetu. Študenti boli naštvaní. Technici slúbili, že už sa to nebude opakovať.

> Alena Fričová

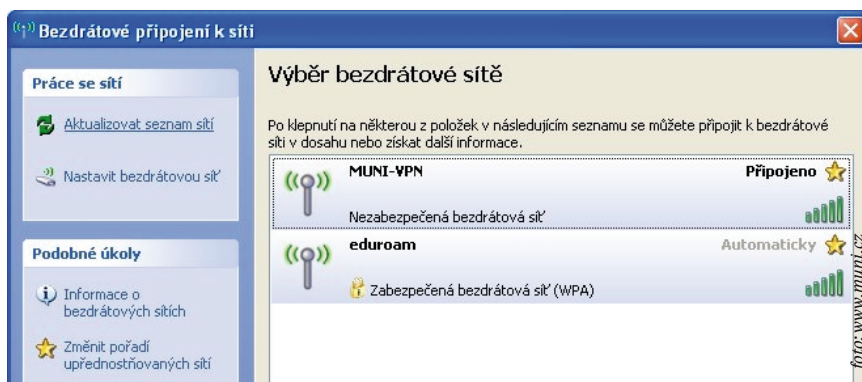
Sieť vypadla vo štvrtok (5. november) a v pondelok (9. november) poobede. Teda v čase, kedy je fakulta plná ľudí strácajúcich prístup k informáciám, ktorý je im za normálnych okolností prostredníctvom internetu poskytnutý.

„Doslova mě to naštválo. Chápu, že to mohlo být způsobeno závažným technickým problémem, ale máme-li všechny materiály na ISu a IS je na internetu, mělo by být možné se dostat k povinné četbě alespoň skrz připojení ve škole, když už se jí člověk rozhodne přečíst“ vyjadrila sa študentka našej fakulty, Tereza Doležalová.

Všetci studenti a zamestnanci majú za normálnych okolností možnosť využívať Wi-fi sieť Masarykovej univerzity k pripojeniu svojich osobných počítačov na internet. V sieti sú podporované dva prístupy a to virtuálna privátna sieť VPN a technológia Eduroam.

Druhá technológia Eduroam má zabezpečené pripojenie a je omnoho stabilnejšia. O to väčšie je však pohoršenie, keď zlyhá. Tak ako sa to stalo vo štvrtok (5. november) medzi jednou a štvrtou hodinou poobede.

Podľa vedúceho ústavu výpočtovej tech-

» Dostupné bezdrátové sítě na naší fakultě

niky, Davida Rohledera, boli príčinou problémy v centrálnej sieti univerzity. Pritom odmietol bližšie špecifikovať, čo tieto problémy spôsobilo. Tie však viedli k nedostupnosti centrálnych prvkov bezdrôtovej siete, ktoré si môžeme predstaviť ako akési lokálne vysielacie zariadenia Wi-fi umiestnené v jednotlivých častiach univerzity, a tým spôsobili výpadok celej bezdrôtovej siete

„Už jsme podnikli protiopatření, aby se to víckrát neopakovalo,“ uisťoval Rohleder a ďalej prehlásil, že podobné prípady už Ústav výpočtovej techniky v budúcnosti neočakáva.

„Všetchny věci, když je používáte, tak mají tendenci se časem pokazit. Takže nemůžeme podobný výpadek vyloučit,

kdybychom mohli, tak jsme tady zbyteční,“ dodal.

Druhá porucha sa odohrala v pondelok 9. novembra a trvala asi hodinu. Jej zdroje však siahajú ďalej za inštitút našej univerzity. V tomto prípade totiž nastal veľký výpadok elektrickej energie vo väčšej časti Brna a podľa vyjadrenia D. Rohledera, UPS tento výpadok nedokázal preklenúť. Tím došlo k odstaveniu autentizačných serverov, ktoré zabezpečujú prihlasovanie užívateľov k bezdrôtovej sieti.

„Aby se to víckrát neopakovalo, plánujeme zvýšit kapacitu záložních zdrojů v dotčených kritických lokalitách, ale patrně ne dříve než na začátku příštího roku. Problém je samozřejmě v nedostatku financí,“ dodal Rohleder. <<

Šatny: Co s nimi bude? Vedení zatím mlčí

Od začátku semestru už to možná několik studentů překvapilo. Stáli v suterénu, na zádech krosnu a po několika zmatených pokusech na to přišli. Dveře jsou zamčené, cedulka sejmutá, šatny už nefungují.

> Nikola Krejčířová

Šatny debutovaly při otevření nové budovy fakulty před pěti roky. Dlouho se však na výsluní neudržely. Jejich sláva začala přibližně před dvěma lety po řadě veřejně propíraných skandálů pomalu ustupovat. A na konci jejich kariéry už ani skalním fandům jejich exkluzivní klíčky nepomohly.

Že si studenti skříňky přivlastní a nechají si od nich klíčky klidně celý rok, až nakonec nebude ani jedna volná, zkrátka nikdo nečekal. Na problém upozornili vedení fakulty studenti i senátoři. Vyvěšovali se letáky, studenti prosili kolegy, aby klíčky vrátili. Nic nepomohlo. Skříňek prostě bylo málo a kvůli bezpečnostním předpisům a nedostatku místa se už jinam nevešly. „Nakonec se objevily dokonce vypáčené a zničené skříňky,“ líčí tajemník Vojtěch Moštěk. A to už byla poslední kapka. Oprava jedné skříňky stojí až tisíc korun.

Vymýšlela se jiná řešení. Žádné se ale nenesetkalo se souhlasem většiny. Obno-

vení skříňek měla ve svém programu i nově zvolená senátorka Martina Hromádková. Se svou „volební frakcí“ navrhovala, aby vrátiti vydávali klíčky na jméno a oproti vyšší záloze. Za nevrácení by hrozily sankce. „Nicméně, s kolegy senátory jsme toto téma už probírali a kromě toho, že u nich nemám dostatečnou podporu, podařilo se jim přesvědčit mě. Nemá cenu se bít za něco, co pak bude sloužit hrstce studentů,“ poznamenala Hromádková na adresu toho, že skříňek by stejně nebyl dostačující počet.

Namísto reorganizace systému šaten se teď proto jedná, co s místností bude dál. „Prostor je na fakultě velmi vzácný a jsou i jiné požadavky na využití,“ naznačil Moštěk. O tom, k čemu konkrétně bude místnost sloužit, v současné době jedná vedení fakulty. A kdy se o veliké suterénní místnosti definitivně rozhodne? „Již v brzké době,“ nedává jasnou odpověď tajemník. Neslibuje, že to bude do Vánoc, ale déle než půl roku to prý nepotrvá.

Možností se rozumně uvažujícím člověku nabízí hned několik. „Podle mě by se z volné místnosti měla stát učebna, kterých je na počet studentů nedostatek,“ myslí si studentka Romana Matuščíková. Skříňky prý využila sotva párkrát, když se jí pošťestilo, že byly volné. <<

foto: Jan Martinek

» Skříňky zejí prázdnotou

Jeden kilogram tabulek? První knižní výstup dvacetiletého výzkumu

Děkan Ladislav Rabušic, politolog Roman Chytilík a analytička firmy SCaC Jana Hamanová ukázali veřejnosti první výstup ze sociologického výzkumu, který v Česku proběhl v posledních dvaceti letech. Médiím představili nově vydanou knihu *Proměny hodnot v ČR 1991–2008*.

› Jitka Sklenářová

Publikace formou i obsahem vybočuje z řady knih společenskovední literatury. Váží 1050 gramů a obsahuje pouze data, mapující vývoj české společnosti od počátku 90. let minulého století. „Holá čísla zde publikovaná budou postupně doplňována náležitými analýzami, které vyjdou v odborných časopisech,“ uvedl Rabušic. Čísla jsou to jedinečná, pocházejí ze série opakovaných výzkumů, které se u nás uskutečnily v rámci rozsáhlého mezinárodního srovnávacího projektu *European Values Study* známého jako Evropský výzkum hodnot. Ten je unikátní díky tomu, že data získává v pravidelných opakováních stejného výzkumu na reprezentativním výběrovém souboru populace. To umožňuje badatelům zjistit, jak se vyvíjí hodnotové preference a postoje v České republice, z čehož lze dedukovat nejrůznější úvahy, hypotézy či závěry. „Od roku 1991 pocit štěstí významně narostl, dneska jsme na osmašedesáti procentech lidí, kteří uvedli, že jsou šťastní. Tak jakápak blbá nálada,“

» Děkan představil publikaci *Proměny hodnot v ČR 1991–2008*

dedukoval Rabušic.

Zkoumat lidské hodnoty a postoje je důležité nejen kvůli prognózám, díky nimž lze odhadovat budoucí chování. Ze sociologického hlediska je třeba zkoumat hodnoty české společnosti proto, že její přeměna, jíž jsme od roku 1990 svědky, není možná bez proměny hodnotové struktury. Hodnoty podle sociologů určují, jaké člověk zaujímá postoje. Naznačují také preference výsledků, o něž lidé usilují ve svém životě, a preference určitého chování. Na hodnoty tak lze pohlížet jako na klíčový fenomén pro interpretaci sociální a politické změny. Data o hodnotách a jejich znalost mohou sloužit jako prediktory chování různých sociálních skupin a subpopulací. «

Rádio R přišlo o doménu

Redaktoři studentského **Rádía R** mají o něco komplikovanější cestu ke svým posluchačům. Ještě v minulém semestru bylo možné si „naladit“ studentské rádio na dvou internetových adresách www.radior.cz a www.radio-r.cz. Dnes rádio používá pouze první jmenovanou doménu, protože druhou odkoupila společnost Mediacentrum a ihned ji opět nabídla k prodeji.

› Tereza Cajthamlová

Příležitost k získání webové adresy měl její nový majitel v době, kdy u obou domén vypršela doba registrace a navíc se připravoval jejich převod z rukou bývalého

redaktora rádia do vlastnictví univerzity. „Stalo se to velmi rychle po tom, kdy nám skončila registrace, takže si myslím, že společnost Mediacentrum koupila naši doménu záměrně a doufá, že ji budeme chtít zpátky,“ řekl koordinátor Rádía R Jan Motal a zapochyboval, že by o doménu projevil kromě rádia zájem ještě někdo další. „My jsme neziskové rádio a nefungujeme jako tržní jednotka. Veškeré peníze, které dostaneme, jsou vázány na určitá pravidla, jak a za co je utratíme“ uvedl Motal. Zástupci rádia o odkoupení domény zatím s Mediacentrem nevyjednávali.

Předseda představenstva společnosti Mediacentrum Karel Pektor potvrdil, že

pokud se mu ozve zájemce o internetovou adresu, je připraven ji prodat. Zatím ale nikdo zájem neměl. „Koupil jsem ji, protože měla dobré hodnocení. Nechtěl bych být proto označen za nějakého spekulant,“ vysvětlil Pektor, který si domény všiml v internetové aukci.

Tvůrci Rádía R museli změnit veškeré propagační materiály a měli strach, že kromě jedné ze svých webových adres přijdou i o posluchače. „Velmi nám to uškodilo. Například v internetovém vyhledávači Google je snazší najít doménu s pomlčkou, než bez ní. Na druhou stranu celá záležitost dokazuje, že značka Rádio R má svoji hodnotu a někomu stojí za to ji koupit.“ dodal Motal. «

Informační moře nemusí být nepřehledné

Vyhledávání nejrůznějších informací je vysokoškolským denním chlebem. Ne každý ale ví, kde a jak se k potřebným datům nejnázne dostat. Zlepšení informační gramotnosti studentům nabízí e-learningový Kurz práce s informacemi KPI11.

› Vendula Karásková

Proč je třeba kurz? „Setkala jsem se s lidmi, kteří nevěděli, že Masarykova univerzita využívá odborné databáze nebo netušili, jak je používat,“ vysvětlila svou motivaci pořádat tento kurz jedna ze cvičiček Dagmar Chytková.

Kurz připravovaný Kabinetem knihovnictví a informačních studií Filozofické fakulty se koná od roku 2007 každý jarní semestr. Letos se ale několik studentů knihovnictví rozhodlo ho inovovat a aktualizovat tak, aby byl lákavý a vhodný pro všechny studenty univerzity. „Zapsaní do kurzu se dozví o základních způsobech jak se dostat k informacím, naučí se je dávat dohromady, psát efektivně odborné texty a podobně. Rada lidí například neví jak vůbec citovat nebo že existuje stránka, která citaci vygeneruje sama,“ přiblížila obsah kurzu Chytková.

Každý týden se na internetu zpřístupní

jeden ze třinácti modulů, student zpracuje nějaký úkol a odevzdá ho do odevzdávnárny. Podle Chytkové není nic tak těžkého, aby to vyžadovalo přímý kontakt studentů s vyučujícími. Na otázky po internetu navíc odpovídají tutoři. Student musí osobně přijít jen na závěrečnou zkoušku, za jejíž složení získá čtyři kredity. Vloni bylo ze 322 zapsaných úspěšných osmašedesát procent. Na podzimní semestr již tým studentů připravuje nový kurz, který bude volně navazovat na tento a bude se věnovat všemu, co se hodí při zpracovávání informací – od mentálních map po způsoby nejefektivnějšího využití vlastní paměti. «

je tu s vámi i v roce 2010

Trápas

Mediální den: lákání na mrtvolu

Objevit se na titulní straně novin, zavysílat si v rádiu, ocitnout se s mikrofonem v Poslanecké sněmovně. To všechno si mohli vyzkoušet návštěvníci Mediálního dne na naší fakultě na začátku listopadu.

› Pavel Šíma

Ten byl částečně koncipovaný jako lákadlo na nové studenty žurnalistiky. Středoškoláků podle záznamů přišlo 185 a virtuální mediální prostředí se jim zamlouvalo. „Líbí se mi, že můžeme být blízko něčemu, čemu se chceme věnovat. Dobrá zkušenost byla s redaktorkou televize. Líbilo se nám i rádio, i když je maličké,“ pochvalovaly si studentky z gymnázia v Bystřici nad Pernštejnem Věra Jandová a Martina Hájková.

Mediálních atrakcí bylo pro návštěvníky připraveno opravdu hodně. Před vchodem do fakulty parkovaly přenosové vozy České televize a Českého rozhlasu s techniky, kteří ochotně vysvětlovali k čemu je který knoflík. Atrium fakulty bylo přeplněno novináři a jejich technickým vybavením. Pomocí kamery a modrého klíčovacího pozadí se účastníci mohli přenést na různorodá vysílací místa. Zaměstnanci MF Dnes zase fotili kolemjdoucí a následně je umísťovali na fiktivní titulní stranu novin. V rohu za stolem seděl ombudsman Otakar Motejl, který se právě bavil online se čtenáři serveru Aktuálně.cz. Kdo vyšlapal až do pátého patra, mohl si prohlédnout živé vysílání Rádía R.

» Mediální den na Fakultě sociálních studií

Žurnalistika moderně

Uskutečnit Mediální den byl nápad vedoucího Katedry mediálních studií a žurnalistiky Rudolfa Burgra. „Chtěli jsme ukázat, že učíme žurnalistiku, a že ji učíme moderně, tedy multimediálně a zároveň nalákat potenciální stu-

denty,“ řekl Burgr.

Na celý den byly také rozplánovány workshopy a besedy s novináři a mediálními odborníky.

Přítomen byl i zástupce šéfredaktora MF Dnes Michal Musil. „Mladí lidé dnes noviny nečtou. Toto je způsob, jak jim ukázat, že existují,“ řekl Burgr.

Čermák: Média budou konverzací

V diskusi na téma „Nová média“ vystoupil na Mediálním dni i známý novinář a průkopník nových technologií Miloš Čermák. Halasu poslal, jak vidí budoucnost médií a žurnalistiky.

› Pavel Šíma

V přednášce, která tady před chvílí zazněla, jste vylíčil nepříliš růžovou budoucnost klasických médií. Mohl byste to trochu přiblížit?

Jsme v době, která je strašně zajímavá. Média se hluboce proměňují. Na rozdíl od kolegů, kteří říkají, že změna byla vždy, když přišlo nové médium, já říkám, že ta změna byla vždy kvantitativní. Změnila počty, co čtou noviny, počty, co sledují televizi a tak dále. Já si myslím, že teď sledujeme změnu kvalitativní. Teď se informace a zprávy začínou rozšiřovat úplně jiným způsobem. Najednou média budou schopna kopírovat běžnou komunikaci. Vždycky to byla přednáška. Jeden mluvil a všichni poslouchali. Dneska se média stále víc stávají jakoby konverzací.

Ze všech diskutujících jste projevil největší skepsi. Říkal jste například, že dneska už nikdo z mladých lidí papír nečte. Nemyslíte si ale, že jste ovlivněný tím, že

jste známý jako takový ten průkopník?

Ale ani ne. Naopak, já jsem milovník novin. Já si dodnes kupuju denně dvoje noviny. Je to spíš smysl pro realitu. To, že mladí nečtou noviny, je fakt. Nevěřím tomu, že se to bude proměňovat k lepšímu, že začnou číst, až jim bude pětadvacet, třicet. Jsem v kontaktu se studenty a bavím se o tom s nimi. Jasně vidím, že noviny nečtou. Noviny budou existovat. Když dnes říkáme, že do pár let zaniknou, je to trochu přehnané, abychom upozornili na nějaký jev. Budou existovat, ale úplně v jiné formě. Bude třeba nějaká elita nebo nějaká skupina, která bude odmítat internet a facebook. Média přestanou být institucí. Když si lidé četli noviny nebo sledovali stejné zprávy, věděli třeba, že včera vláda podepsala nějaký zákon a byla stávka, nejely šaliny. To lidé sdíleli a věděli. Když budeme sledovat internet, přestaneme sdílet tu zkušenost, kterou média představovala. Já se třeba zajímám o média, tak nebudu vědět, co se děje ve strojrenství. Možná to sdílení zážitků ale nahradí třeba facebook, kde se lidé sdružují do skupin.

Vaše teorie a předpovědi se však přímo existenčně dotýkají nás. Tato fakulta vyprodukuje ročně desítky novinářů. Jak vidíte jejich budoucnost?

› V České republice nebyli do dneška neza-

foto: Hripsimie Zohrabyan

» Skeptik tisku Miloš Čermák

foto: Tomáš Krepka

tuje profesionální žurnalistika, žurnalistika jako profese,“ zdůvodnil svou účast Musil.

Mediální den nebyl ale určen jen budoucím žurnalistům. Přijít se mohl podívat každý a například u stánku MF Dnes to tak i brali. Chtěli zaujmout všechny. „Starý model médií

umírá a nový se nenašel. Snažíme se oslovit lidi, aby nás vůbec četli,“ uvedl Musil.

Klinická smrt klasických médií byla také leitmotivem celého dne. Zsvěcené se o ní diskutovalo v debatě s názvem „Nová média“ vysílané z fakulty Českým rozhlasem. «

městnaní novináři. Dlouhou dobu byly noviny jednogenerační záležitost. Já jsem z té šťastné generace, která v devadesátých letech končila nějakou školu, ani to nebyla žurnalistika, a stal se novinářem na zelené louce. S výjimkou několika redakcí všichni začali od nuly. Teď už ale v Česku velké noviny propouští i hodně lidí. Je to problém. Zase ale na druhou stranu žurnalistika je jedním z oborů, kde nejste předurčený k tomu, že budete dělat to, co studujete. Z těch, co studují žurnalistiku, skončí v novinách z ročníku třeba dvacet procent. Já bych se toho nebál. To není obor, který produkuje určitý počet specialistů. Produkuje více či méně chytré a vzdělané lidi a ti prostě najdou nebo nenajdou uplatnění. Udělejte si pak ještě dva roky ekonomku nebo psychologii nebo matematiku. Vždycky budou potřeba lidi, kteří budou umět psát, budou chytrí, budou něčemu rozumět. Éra novinářů, kteří umějí jen zpracovávat informace, podle mě, končí.

Kdybyste se zeptal ještě na vzdálenější budoucnost, bude ještě třeba za dvacet let poptávka po novinářině jako profesi?

Novinařina jako taková je zvláštní v tom, že pro ni jsou předpoklady v lidské psychice. Taky se říká, i když je to klišé, že je to čtvrtý pilíř demokracie. V jaké formě to bude, je otázka. «

foto: Tomáš Krepka

» Otakar Motejl navštívil naši fakultu

Motejl: Čtu Blesk

Seděl v atriu naší fakulty a online reagoval na otázky čtenářů serveru Aktuálně.cz. Když zodpověděl poslední z nich, tak si veřejný ochránce práv Otakar Motejl odskočil zapálit na záchodky. U cigarety poskytl Halasu krátký rozhovor.

› Pavel Šíma

Jste na Fakultě sociálních studií, kde se mimo jiné vychovávají i budoucí novináři. Jaký máte pocit ze současných mladých nastupujících žurnalistů, kteří už nemají komunistickou zkušenost?

Jsou asi dvě kategorie. Jednak jsou to lidé, kteří mají do jisté míry vyšší literární ambice, a potom jsou tam mezi nimi lidé, kteří mají snahu se proslavit jakousi investigativností. Samozřejmě mám raději ty, kteří jdou do toho rozhovoru, do toho utkání se mnou připraveni, než ty, kteří jsou svými šéfy směřováni, aby mi položili jednu jedinou otázku bez znalosti jakýchkoliv souvislostí, a ošívají se, když odpověď na tu otázku přesáhne jednu a půl minuty, kterou na to mají vyhrazenou.

Který ten typ je podle vás tedy hodnotnější – literární nebo investigativní?

Takhle, já jsem denní čtenář deníku Blesk. Patří to k životu. I ten bulvár a investigativa. Jsou mi prostě sympatičtější ti literární hloubavci.

Nás na katedře učí, že investigativa je v žurnalistice jakousi téměř nejvyšší hodnotou, pokud se dělá poctivě a pořádně. Musím se vás zeptat. Vy jako ombudsman, myslíte si, že investigativní žurnalistika je demokratickému režimu prospěšná?

Je mu prospěšná. Abych zjistil, jaká je situace, na začátku pracovního dne si přečtu Blesk. To mi asi napoví, co mě čeká v práci. Investigativní žurnalistiku beru, když je skutečně adresná. Nemám v ní rád jakési druhotné zobecnování, jakési filosofování. Jednou jsem někoho přistihnul, tak o tom napíšu. Jakmile začnu spekulovat, že za tím bylo támhleco a todleco, tak už to začíná být hra s ohněm.

Díky vašemu krásnému věku máte možnost srovnání. Co říkáte na současný denní tisk?

Bohužel se začal stávat jaksi uniformní. Vidím, že máte v ruce Mladou frontu Dnes. Ta je strašně tlustá. Ty noviny musí mít rozměr, aby se daly číst, a nemohou být padesátistránkové. «

LEDEN

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

ÚNOR

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

BŘEZEN

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

DUBEN

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

KVĚTEN

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

ČERVEN

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
		1	2	3	4	5
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

ČERVENEC

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

SRPEN

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

ZÁŘÍ

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

ŘÍJEN

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
			1	2	3	
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

LISTOPAD

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

PROSINEC

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Prvé zasadanie senátu: predseda nezvolený

Volby do akademického senátu boli tento rok napínavé. Ani na prvom zasadaní nepanovala nuda. Predseda sa volil štyrikrát – zakaždým neúspešne. Ďalšie posty už sa ale naplniť podarilo. Študentským miestopredsedom sa stal Alexandr Průša.

> Natália Saganová

V štyroch kolách sa proti sebe stretli dvaja kandidáti – bývalý predseda Vít Houšek a jeho protikandidátka, navrhnutá študentskou komorou, Iva Šmídová. Na zvolenie potrebovali šesť z jedenástich hlasov. Ani jeden ich však nezískal. Voľba sa preto zopakuje na špeciálnom zasadaní senátu 9.12. Na tomto stretnutí sa bude voliť aj miestopredseda.

Do disciplinárnej komisie bol jedenástimi hlasmi, čiže všetkými prítomnými, zvolený Alexandr Průša. Taktiež jednomyselne bol zvolený Jiří Šimon ako zástupca pre ubytovaciu komisiu.

Ďalším dôležitým bodom na prejednanie bolo nové štipendium. S návrhom prišiel hosť Břetislav Dančák, prodekan pre zahraničné vzťahy. Návrh sa týka študentov, ktorí

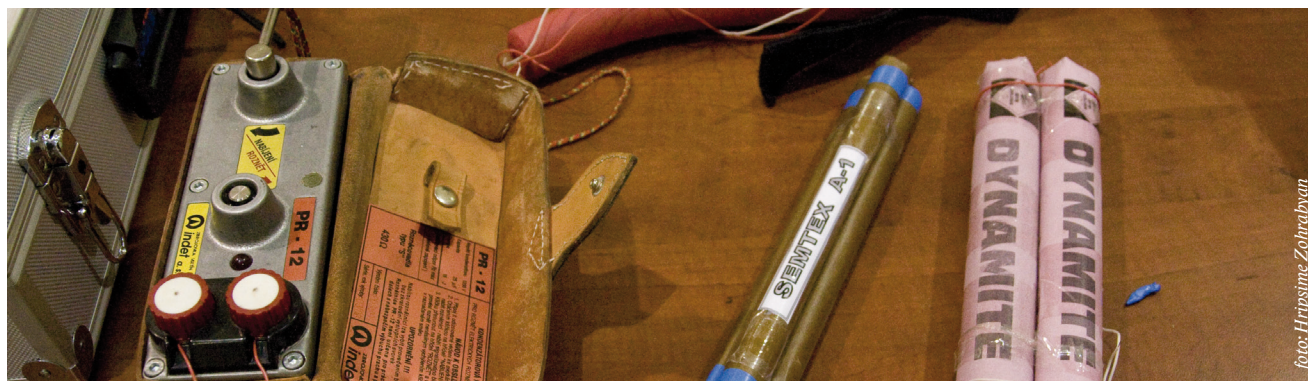
» Prvé zasadanie po voľbach

vycestovávajú pomocou programu Erasmus na 10 až 12 mesiacov. Finančná podpora pre tieto programy je skrátená o 2 až 3 mesiace, teda študenti nedostanú vyplatenú celú čiastku, ktorú pôvodne dostať mali. Tento štipendijný program by im hradil zvyšný pobyt v krajine. Jedná sa približne o 12 až 16

študentov ročne, ktorí by mohli tento projekt využiť. „Študenti majú na tieto peniaze nárok,“ povedal Dančák. Návrh na štipendium bol jednomyselne schválený.

Prvé zasadanie senátu sa odohralo vo štvrtok 26. novembra za účasti všetkých jedenástich senátorov. «

Po konferenci bude v Brně bezpečnejši

» Na fakulte byly k vidění i výbušniny

Většina lidí se už někdy stala obětí krádeže. Mnozí také měli problémy s brněnskými bezdomovci. Zkušenost se zakládáním požáru má jenom minimální procento pyromanů, zato městský smog dýcháme úplně všichni. O těchto, ale i jiných negativách života ve velkoměstě, pojednávala konferencie Bezpečné Brno, kterou počátkem listopadu zorganizovali v atriu fakulty za podpory programu Make a Connection studentí Bezpečnostních a strategických studií.

> Jan Brož

Mezi návštěvníky nepatřili ovšem pouze studenti naší fakulty. V atriu bylo k vidění mnoho lidí, jejichž věk vysoce převyšoval nebo naopak byl pod hranici průměru posluchačů sociálních studií. „Chtěli jsme předat informace o prevenci kriminality širší veřejnosti a nezůstávat pouze v akademické obci,“ uvedl organizátor projektu Petr Kupka z Bezpečnostních a strategických studií. „Kontak-

tovali jsme různé kluby seniorů. Byli tady i středoškoláci, protože jsou jednou z ohniskových skupin a pak samozřejmě zájemci z Fakulty sociálních studií,“ řekl Kupka o návštěvnicích.

Návštěvníci měli po dva dny možnost poslechnout si přednášky na téma prevence požárů, domácího násilí, pohybu cyklistů po městě nebo třeba i bezpečného stravování. Mnoho návštěvníků zaujala prezentace hasičské techniky. Mohli si tak prohlédnuť a i vzít do ruky dynamit, semtex alebo třeba prístroj na vystreľovanie zachytného lana. Nechýbala ani prehliadka špeciálneho vozú pro záchranu osob z výšek a hloubek a přívěsu pro přepravu záchranářských psů.

Nejvíce zaujal francouzský legionář

S největším zájmem se setkala ukázka sebeobrany bývalého příslušníka francouzské cizinecké legie Stanislava Gazdika. „Kvalita přednášek byla různá, ale každopádně nej-

lepší byla přednáška příslušníka cizinecké legie o sebeobraně,“ myslí si student bezpečnostních studií Michal Lopták. Stejného názoru byla i studentka Politologie Barbora Vinterová. „Hrozně se mi líbila přednáška od Gazdika, který je hodně akční. Předváděl dost věcí, jak se ubránit, a to bylo velmi zajímavé,“ uvedla Vinterová.

Naopak jiné přednášky tolik nadšení nezbudily. „Velice nízko bych hodnotil přednášku o kontaktu občana s policií. Zdálo se mi, že jim šlo pouze o to, splnit zadaný úkol, a že se problematikou vůbec nezabývali,“ řekl postarší muž, který nechtěl sdělit své jméno.

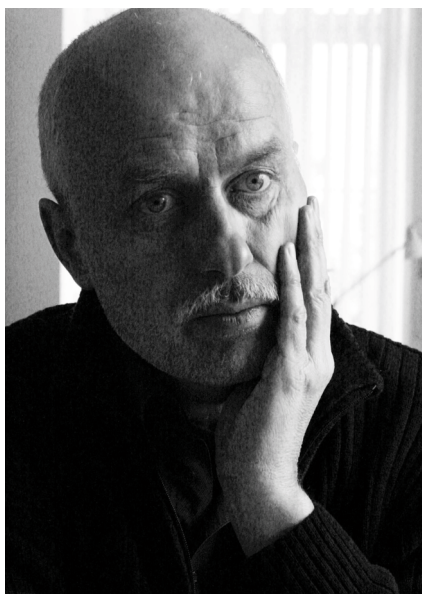
Podle pořadatelů se nultý ročník konference vydařil a napřesrok počítají s pokračováním. S problémem, že se některé přednášky setkají s malým zájmem nebo že prezentace bude nezáživná, předem počítali. „S přednáškou pro méně lidí se počítá. I kdyby to mělo být prospěšné pouze jednomu člověku, tak to za to stojí,“ uvedl Kupka. «

Řadí na psychologii akademická inkvizice?

Učitel na svých soukromých stránkách kritizoval výuku na katedře. Od vedoucího katedry dostal padáka. Tato událost se však proměnila ve vleklý spor protichůdných názorů.

› *Hripsime Zohrabyan*

Ještě horší, než když se mstí učitel studentovi, je když se mstí učitel učiteli. V tomto případě vedoucí Katedry psychologie Zbyněk Vybíral externímu pedagogovi Juraji Barbaričovi. Alespoň takový má člověk dojem poté, co si přečte webové stránky „ubližného“ pedagoga Barbariče. Ale je to opravdu tak, jak se na první pohled zdá?

» *Zbyněk Vybíral*

» *Juraj Barbarič*

V sekci Akademická inkvizice na stránkách jurajbarbaric.eu Juraj Barbarič píše: „*Udělal jsem si web. Po mnoha letech mé praxe a také výuky výběrového semináře na katedrách psychologie jak Filozofické fakulty, tak Fakulty sociálních studií. Krátce poté, co se webová stránka objevila na internetu, jsem dostal od vedoucího Katedry psychologie Fakulty sociálních studií e-mail.*“ Následně bez souhlasu zveřejňuje dopis od svého nadřízeného, který se o jeho kritice katedry a výuky na ní zmiňuje jako o nekolegiální, neprofesionální a dokonce neetické. „*O další spolupráci ti dám vědět,*“ končí svůj email Vybíral. Jenže to zdaleka není první dopis, který si mezi sebou kvůli této webové stránce vyměnili.

„Juraj sám mě upozornil na přelomu roku 08/09, že vytváří nové internetové

stránky a avizoval, že možná budeme zaskočeni obsahem, který na těch stránkách je, a dokonce zmínil možnost, že se s ním rozejdeme,“ vzpomíná Vybíral. Barbarič si přesně nepamatuje, jak to všechno začalo, a jako první email uvádí ten, co je na webu. Poté si vzpomene, avšak reaguje tím, že nečekal takovou reakci. „Překvapuje mě razance té reakce, očekával jsem pouze, že se názorově neshodneme,“ argumentuje.

Ve chvíli, kdy Barbarič spustil svou webovou prezentaci, poslal provokativně odkaz Vybíralovi. „Věnoval jsem tomu tehdy pozornost hodinu dvě a nablý jsem dojmů, že je to eticky velmi problematická prezentace našeho externího učitele,“ říká Vybíral. Barbarič na svém webu kritizuje psychoterapii a hlavně výuku psychologie

jak na naší fakultě, tak i na Fakultě filozofické. Doslova píše, že se vyučuje na úrovni středověkých poznatků. „*K tomu, aby studenti prošli studiem a získali vysokoškolský diplom, stačí, aby u zkoušek od-vykládali pouze to, co chce z těchto poznatků zkoušející slyšet. Neučí se logice, neučí se filosofii vědy,*“ píše bývalý externí učitel. Jak ale tohle všechno jako externista, který nezná své kolegy, na naší fakultě měl jenom jeden běčkový seminář a pobýval tam minimálně, ví?

Exkomunikace z akademické pudy

V dalším emailu figuruje podmínka – buď změníš obsah svých textů, nebo se s tebou jako našim pedagogem rozloučíme. „Nelíbí se mi, že mi říká, co smím říkat a mít na

webu, a co ne," bouří se Barbarič. A na svém webu píše, že nemíní své učení odvolat a také nepřestane s kritikou psychoanalýzy a dalších směrů, se kterými nesouhlasí. „Podle mého názoru bychom měli zdůrazňovat naopak konflikt, který v psychologii je,“ tvrdí Barbarič. Upřednostňuje své klienty před kolegy a přeje si, aby jeho právo svobodného slova bylo na akademické půdě respektováno. A náhle souhlasí s tím, že neměl veřejně kritizovat stav výuky psychologie. Na tento email dostal velmi jasnou odpověď v podobě zápisu z porady katedry, kde stojí, že je jeho předmět pro rok 09/10 vyřazen z katalogu předmětů.

„Pro mě bylo tak nepříjemné číst některá tvrzení, že jsem se ihned rozhodl k diskuzi se všemi kolegy a na základě toho byl kurz Juraje zrušen,“ obhajuje svůj postup Vybíral a na dotaz, proč se nechtěl s Barbaričem setkat osobně, odpovídá: „Neuměl jsem si představit, že bych mu při osobním setkání řekl víc, než jsem napsal.“ Otázkou zůstává, zda by se tento spor nevyřešil rychleji a bez větších komplikací, kdyby si pánové promluvili z očí do očí, jak někdy krát navrhol Barbarič.

Etický kodex sem, etický kodex tam

„Etický kodex zakládá možnosti různé interpretace a já jsem velmi radikální tam, kde myslím, že se kolega dopouští jeho porušení,“ říká Vybíral. Kodex etických zásad platný pro evropské psychoterapeuty ukládá respektovat ostatní členy své profese a příbuzných oborů. Etický kodex psychologů také znemožňuje chování, které by narušilo důvěru veřejnosti k psychologické veřejnosti. *Přijde mi fakt zajímavé, že můj předmět byl z výuky vyřazen nikoli z důvodů jeho nekvality, ale z důvodů porušení etického kodexu závazného pro psychoterapeuty,* píše Barbarič, který už zhruba dvacet let provozuje psychoanalytickou praxi. „Etický kodex není zákonná norma,“ odvolává se. Když tedy etický kodex není zákonem, nemusí se podle něj nikdo řídit a je tedy zcela zbytečný. A jak potom poznáme psychoterapeuta, který se jím řídí, a kterému se můžeme svěřit od toho, který etický kodex neuznává a ignoruje?

Na svém webu Barbarič rozebírá právě etický kodex a poukazuje na to, že jej neporušuje. Věnuje se ovšem pouze některým

a hlavně těm, kde je popsán vztah psychoterapeuta ke klientovi. To navodí ve čtenáři, který je líný vyhledat si a přečíst Etický kodex, dojem, že Barbarič za nic nemůže. „Selektivně ignoruje další upozornění a nevyjadřuje se k nim. Na webu to vypadá velice vstřícně, ale ta jeho reakce je jenom jedna pětina,“ rozčiluje se Vybíral.

Nuže, je tady problém. A tak jako má mince rub a líc, tak i tento spor má dvě strany a dvě různá tvrzení. Jeden tvrdí, že se jedná o cenzuru a omezení svobody projevu, ten druhý zastává názor, že se jedná o porušení etického kodexu a pomluvu naší katedry. <<

Jaký je váš názor na tuto kauzu?

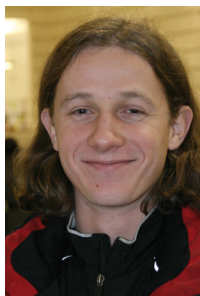
Má přednost svoboda slova a akademická kritika nebo loajalita ke katedře?

Své názory pište na halas@fss.muni.cz nebo do komentářů pod článkem na halas.fss.muni.cz

Bojíte se učitelů říct svůj názor i v případě, že s ním nesouhlasíte?

Je vysoká škola místem, kde platí právo svobodného projevu?

> Hripsime Zohrabyan

Matej Hrušovský, 21 let,
sociologie a mezinárodní vztahy

Na začátku som svoj názor zvykol písať do seminárok a position paperov, ale neskôr som pochopil, že nie vždy tam názor "patrí" a keď už áno, tak väčšinou nie ten môj. Takže škola je pre mňa zdrojom informácií ale svoj názor v nej neprezentujem, nemyslím, že je to vždy vítané, tvorím si ho mimo pôdy školy.

Karolína Dvorská, 20let,
sociologie a evropská studia

Občas mám strach říct nebo napsat svůj názor, ale když svůj názor formuluju slušně, nemělo by se nic stát. Osobně se mi ještě nestalo, že by se mi některý z vyučujících pomstil.

Daniela Vajbarová, 20 let,
žurna a gender

Když mám na určitý problém názor a vím, že učitel/učitelka ho chce slyšet, řeknu ho. Myslím si, že hodně záleží na tom, jak člověk dokáže ten svůj názor říct, když ví, že je opačný.

Jitka Bednaříková, 21 let,
psychologie a sociologie

Záleží na tom, o co jde. Pokud je to banální, nemá smysl se s vyučujícím hádat a zbytečně ho rozčilovat. Pokud jde ale o něco závažného, nebojím se říct nebo napsat, co si myslím.

Investigativnost, štouravost, ochrana práv studentů.

Tyto všechny atributy bude mít nová rubrika, jejíž první část si můžete přečíst na této dvoustraně. Pokud máte jakýkoliv námět na Kauzu, pište na halas@fss.muni.cz nebo za námi přijďte osobně do Spolkovny – místnost 008.

Z minulosti víme, že kauzy, o kterých Halas napsal, se výrazně pohnuly dopředu. Společnými silami se postaráme o to, aby se v kancelářích a na katedrách už nic neututlalo.

S polu s demokracií slaví dvacetileté výročí i svoboda projevu a uměleckého vyjádření. Už se nemusíme nikomu zpovídat z toho, o čem píšeme do novin a jakou hudbu pouštíme v rádiu. Mediální obsah už nereguluje vládnoucí strana, ale neviditelná ruka trhu. Říkat si tedy můžeme, co chceme, ale slovo dostaneme pouze v případě, že jím oslovíme dostatečně velký počet lidí. Tištěná média jsou na tom o něco lépe a svůj časopis nemají pouze mediální magnáti, ale i občanská sdružení nebo třeba studenti naší fakulty. Rozhlasovou stanici si ale v našich končinách naladíme pouze komerční nebo veřejnoprávní.

S neziskovými rádii příliš nepočítá ani náš legislativní systém a nešťastník, který

se do podobného projektu pustí, musí odevzdávat nemalé peněžní částky autorským svazům. Odeprény jsou mu navíc příspěvky z koncesionářských poplatků a další výhody. Tedy všechno to, co jinde ve světě nekomerční rádia běžně užívají.

Alespoň na internetové síti ideu komunitního rádia naplňuje Rádio R, které vysílá pro studenty Masarykovy univerzity. I s jeho pomocí možná v dohledné době budou mít své rozhlasové vysílání také brněňští Romové. Snad je to začátek rozhlasového převratu, na jehož konci získají své místo v éteru i komunitní rádia. Inu, jednu velkou revoluci máme za sebou, ale spousta malých nás teprve čeká. <<

› Tereza Cajthamlová

foto: archív Halasu

Jak na Flédě vypukla revoluce

V převleku za Mary Quant, jež se zasloužila o masové rozšíření minisukní, vcházím úderem sedmé večerní hodiny do klubu Fléda, tradičního místa konání maškarního plesu naší fakulty. Měsíc před Vánoce tady vypukne maškarní revoluce.

› Jitka Sklenářová

Start plesu je hlášen na půl osmou a právě přichází první lidé. Nudu smíšenou s očekáváním, která klasicky vládne před začátkem podobných akcí, několik hloučků plkajících masek nerozptýlí. U některých jedinců s dready nepoznám, jestli jsou ještě v civilu, nebo už převlečení. Krátce po osmé hodině se na stolicích objevují hromádky jahodových kondomů, což u zatím ještě střízlivých návštěvníků vyvolává hurónský smích.

Oficiálního zahájení se o tři čtvrtě na devět ujímá Klára Slivoňová z občanského

sdružení Přesahy, které dnešní akci organizuje. Publikum vítá průvodce dnešním večerem, DJ Rámu Jámu a Horsta ve žlutém saku Made in DDR. Počáteční lenivou atmosféru na tanečním parketu přichází rozproudit kapela Fireballs, tahoun večera. Je jen otázku času, kdy chytlavý rokenrol osvědčené party z Brna rozpožhybuje příliš statické publikum.

Po dvou hodinách rokecu je na řadě soutěž. Tři vybraní návštěvníci mají namáčet libovolný kus oděvu do vody a během tří minut z něj vyždímat co nejvíce tekutiny. Pak přichází čtyři páry porovnat své umění nasazování kondomů na salátové okurky bez pomoci rukou. Hlavní cenu, velký balík kondomů, si odnáší dvě dívky Bětman a Macho Barbína. „Určitě to využijeme, zásoba na večer,“ pochvalují si masky. Jejich vítězství prý svědčí o tom, že heterosexuální páry kondomy nepoužívají. „Ale my pár nejsme, jenom občas,“ svěřuje se nejkontroverznější oděná dvojice večera.

To už se na scénu valí Discoballs, aby změnili rytmus na disko a ska. Před pódiem poguje několik pivem posilněných jedinců, bez ostrých loktů se tady už neobejdou. Bává mě pohled na člověka prudce se zmitajícího do rytmu, má na sobě černé triko s nápisem ANTI-DISCO LEAGUE. Slečnu zpěvačku bohužel není v několika skladbách vůbec slyšet, přestože soustředěný výraz v jejím obličejí a otevřená ústa potvrzují pravý opak.

Půlnoční losování tomboly přináší vítězům kurzy cizích jazyků, relaxační sedací pytel, jízdenky Student Agency či týdenní zájezd do Francie. V soutěži o nejlepší masku poráží mexická malířka Frída Kahló v boji o decibely socialistické sportovce, bublinkovou fólii i mediální revoluci. Vyhrává Redbull a vodku. „Děkuji spolubydlící za pomoc s výrobou masky,“ pípá do mikrofonu a kvačí pryč vypít cenu s přáteli.

V půl jedné se masky motají a nepředvídatelně mění směr. Projít ven z vydýchaného klubu je tak i přes pomalu, ale jistě klešající počet návštěvníků čím dál obtížnější. Venku se to hemží pařmeny s kebaby v rukou, mrazivé mrholení jim nevádí. Uvnitř mezitím hrají Annie's trip a po uzavření sálu se tancechtiví jedinci přesunují na parket k baru za DJ Triffidem. Masky postupně ztrácí a vyměňují si své atributy a už nepoznám, kdo co představuje. Všeobecnou ranní únavu zahání pecka od Fatboye Slima The Rockafeller Skank, která přitáhne na parket většinu zbylých plesajících. I tak se osazenstvo průběžně trousí pryč a večer pomalu končí. Šokuje mě zjištění, že šalina se po parketu plíží bez bot a nevšímá si střepů, jejichž hustota na podlaze se zvětšuje každou minutou. V půl páté je čas na poslední písničku.

Úkol splněn, můžu si vzít věci a odkráčet domů. Revoluční přístup mi zůstane i dnes, střeďeční přednášky vypustím. Což je ale cena, kterou za dnešní večer ráda zaplatím. <<

foto: Jan Martinek

› Bětman a Macho Barbína vyhrály pakl kondomů

Studenti tvořili street art vzor 89

Před dvaceti lety pojem *street art* většině lidí v tehdejší Československu nic neříkal. Přesto právě tenkrát zaplavily ulice všech větších měst podomácku vyrobené plakáty s vtipnými, ale i zcela vážnými hesly, reflektujícími tehdejší politickou situaci. Dvě studentky z naší fakulty se rozhodly tyto události připomenout a ozdobit Brno ve stylu listopadu 89.

> Jan Brož

Organizátorky projektu Revoluční street art Gábina Hájková a Katarina Šrámková se inspirovaly filmovým dokumentem o výlepu politických plakátů v Bratislavě. „Napadlo nás, že by bylo zajímavé zopakovat něco podobného v různých městech v Čechách a na Slovensku a zkusit, do jaké míry se to dá zrekonstruovat. Chtěli jsme připomenout revoluci a zároveň otestovat, jak lidé vnímají svůj prostor a ulici,“ řekla Šrámková. Kromě Brna se akce konala ještě v Praze, Bratislavě a Žilině.

Za pomoci dobrovolníků z řad studentů nejen sociálních studií probíhala na začátku listopadu v atriu naší fakulty výroba imitací dobových plakátů. „Upozorňuje se na věci, které se staly v osmdesátém devátém. Mladí lidé, ročník devadesát, kteří o tom nic nevědí, začnou přemýšlet. A ti starší možná taky,“ vyjmenovává student univerzity v Banské Bystrici Andrej Almáši důvody, proč se výroby plakátů zúčastnil. Někteří vyrobili přesné a výtvarně velmi zdařilé karikatury, jiní jednoduše fixou opsali dobová hesla. Výsledkem byl zajímavý koloret připomínající svou pestrostí originální výzdobu ulic z listopadu 89.

» Revoluční plakáty pokryly atrium

Brňané přijali novou výzdobu s rozpaky

Od poloviny listopadu probíhal výlep na legálních plochách v ulicích a obchodech. Plakáty se objevily například na zdi Filozofické fakulty, u kavárny Bakala nebo v pasáži Komerční banky na náměstí Svobody. Počítalo se i se zapojením náhodných kolemjdoucích. Lidé mohli na připravené volné plochy něco napsat, provokující plakát strhnout nebo naopak přidat svůj vlastní. „Zajímá nás, jestli to lidé budou ignorovat nebo jestli se zapojí,“ řekla Šrámková.

V obličejích studentů Filozofické fakulty, kteří chodili kolem plakátů ozdobené zdi, byly poznat rozpaky. „Všechny plakáty jsem si přečetl a připadá mi to jako velmi dobrý nápad. Přibližuje to atmosféru

tehdejšího dění a je to pěkná vzpomínka,“ zhodnotil výzdobu student archeologie Lukáš Ptáček. Marek Dostál ze sociologie byl kritičtější. „Je to zajímavá připomínka, která asi už ale nikomu nic neřekne. Něco jiného je to polepit teď a jiné by to bylo před dvaceti lety,“ řekl Dostál. S rozporuplnými dojmy zhodnotily projekt i prodavačky-dobrovolnice z obchodu Fair Trade, který pro výlep poskytl svou výlohu. „Můj dojem je takový rozpačitý. Některá z těch hesel jsou dobrá, jiná mi ale nic nepřipomínají,“ zhodnotila prodavačka Jitka Komendová.

Po týdnů v ulicích některé plakáty ze zdi zmizely, někdo je strhl. Akce ale ještě nekončí a tak na celkový výsledek si je třeba počkat. „Už si to žije vlastním životem,“ shrnula průběh akce Hájková. <<

Tři otázky pro... Ivonu Parčiovou, redaktorku romského vysílání na Rádiu R

Rádio R nejen samo brázdí neklidné vody internetového rozhlasového vysílání, ale snaží se dostat do „éteru“ i další potenciální tvůrce komunitních rádií. Jeho redaktori navázali spolupráci s občanským sdružením IQ Roma servis a společně pracují na přípravě romského pořadu Sar oda dithav me aneb Jak to vidím já. Jejich vzdálenějším cílem je založení nového romského komunitního rádia. Na to, jak nový pořad v Rádiu R bude vypadat jsme se zeptali PR manažerky IQ Roma servisu a redaktorky romského vysílání Ivony Parčiové.

> Tereza Cajthamlová

Jak začala spolupráce s Rádiem R?

Přišel nám e-mail od studentky Fakulty sociálních studií Petry Giňové. V něm nám nabídla spolupráci při zakládání komunitního rádia, což nám v tu chvíli připadalo jako sen. Poté, co jsme si vyměnily pár e-mailů, setkaly jsme se osobně a tam už celý nápad

vypadal reálněji. Od prvního týdne v prosinci budeme v Rádiu R vysílat vlastní pořad.

Kdo všechno se bude na vysílání podílet?

Hlavními aktéry budou moderátoři, kterými by měli být klienti IQ Roma servisu, tedy romská mládež ve věku od 13 do 18 let. Když jsme dělali první nábor, byl o účast na vysílání veliký zájem. Pak některé z dětí odradila administrativa, které teď na začátku bylo hodně. Věřím ale, že až začneme vysílat, zájem zase přijde.

Jaká bude náplň pořadu?

Posлуhači se seznámí s romskou hudbou a dozví se aktuality nejen ze života Romů v Brně i ve světě. Budou tam rozhovory s romskými osobnostmi i s lidmi, kteří se zabývají romskou problematikou. Celým vysíláním chceme podpořit vzdělávání, protože naším cílovým posluchačem bude kloučina okolo sedmnácti let, který neví, co se sebou. <<

» Ivona Parčiová v kanceláři IQ Roma servisu

Fakultní senát ani na čtyři pokusy nezvolil svého předsedu. Volba děkana se blíží. Ptáte se, jak to spolu souvisí? To jste neslyšeli nejnovější drby o fakultní politice? Šušká se, že jeden ze současných proděkanů by se rád stal děkanem. Insideri o tom vědí a nelíbí se jim to. Proto se snaží zabránit tomu, aby se předsedou senátu stala osoba spřátelená s budoucím kandidátem na děkana. Co? Případá vám to jako politikaření? Myslíte si, že fakultní senát by se měl raději zabírat akademickými záležitostmi a nedělat zbytečné průtahy? Tak to jste si asi ještě nevšimli, že funkce děkana není post úplně nepodobný postům politickým. Copak s ním taky nepřichází prestiž, peníze, kariérní uspokojení a moc?

Sedím takhle na Ekonomicko-správní fakultě a hledím si své práce, když v tom vypadne net. Spěchám. Chvilku počkám, pak sklapnu počítač a raději přejižďím k nám na fakultu. Uvelebím se do židle, otevřu víko. A zas nic. Ještě že CPSka je hned přes ulici. Tam je internet 366 dní v roce, myslím si. Ale kdež. „Stránku nelze zobrazit“. Čas běží, práce nepočká. Z přemítání o blízkých internetových kavárnách mě vyruší štkání. Slečna s beznadějným výrazem ve tváři se přidušeným hlasem ptá obsluhy, jak je možná, že TADY nejde internet. Jestlí jí zbývalo deset minut do deadlinu

seminárky nebo do konce dražby gumového Edwarda z Twilight na eBay, nevím. Každopádně brát studentům internet se stává zdraví nebezpečným. Ještě že už se to nebude opakovat. Aťjáci to slíbili.

Zákaz kouření na naší fakultě neplatí absolutně. Jak to? Když jsem v atriu při Mediálním dni spatřil Otakara Motejla, nedalo mi to a požádal jsem ho o rozhovor. Ombudsman je ale člověk velmi vytížený. Nabídl mi, že si se mnou promluví maximálně u cigarety. „Tady se ale kouřit nesmí,“ namítl jsem. „Všechno jde,“ pravila legenda české justice, načež mě chytila za loket a zatáhla na záchodky. Rozhodně můj nejbizarnější rozhovor kariéry. Tisnili jsme se mezi kabinkami a umyvadlem, doufali, že nespustí požární hlásič; ruka s cigaretou letěla do umyvadla pokaždé, když se otevřely dveře. Kouř snad zavalil i na chodbě. V jednu chvíli se otevřely dveře a v nich stála po kárání lačná uklízečka. Jenže: spatřila starého pána, zalapala po dechu a beze slova zase zabouchla. Inu, na ochránce lidských práv jsou i fakultní regule krátké.

Nehodnot výzkum, aniž bys viděl jeho výstup. Zpochyňoval jsem tady minule smysl a metodologii jednoho výzkumu. Udělal jsem chybu.

„Stereotypy v oblékání“ kolegy Petra Siče se posléze ukázaly v lepším světle. Nešlo mu totiž vůbec o zachycení typického oblékání studentů jednotlivých kateder, ale o to, jaké máme v mysli (třeba i podvědomě) stereotypy o odívání environmentalistů či politologů. Díky zvoleným nástrojům lze z výsledků vyčíst velice zajímavá data. Možná je výstava ještě v atriu. Utikejte se podívat. <<

> Pavel Šíma,
sima.pavel2@gmail.com

Kam s tím?

Člověk potřebuje ve svém životě opravdu nutně jen málo věcí. Některé jsou nezbytné občas, jiné pravidelně. Když to na někoho přijde, tak prostě musí. Je-li ovšem v kritickou chvíli na akademické půdě naší fakulty, je nanejvýš pravděpodobné, že se taková záležitost ošklivě zkomplikuje. Potřebné místnosti jsou totiž rozmístěny tak proradně, že než člověk jednu z nich najde, může být již pozdě. Ano, řeč je o toaletách.

Provedl jsem na fakultě malý výzkum. Prošel jsem celou budovu od střechy až po sklep (kterýchžto krajních bodů jsem nedosáhl) a do mapky si zaznamenal, jak jsou rozmístěna sanitární zařízení. Člověk by čekal, že na každém patře tomu bude stejně (vzhledem k zjevným kanalizačním obtížím, které by nastaly, kdyby tomu bylo jinak), ovšem chyba lávky. Toalety sice jsou umístěny na stejných místech, ale v nestejně kvalitě a kvantitě.

Vedle hlavního schodiště jsou kupříkladu nejmenší svatyně splachování v budově, i když tam prokazatelně chodí nejvíce lidí. A přitom se na jiném místě nachází obrovský, ale dovedně skrytý houf klozetů. K tomuto příjemnému zákoutí nevedou žádné cedulky, není nijak označeno a málokdo o jeho existenci vůbec ví. Napříč poschodími se navíc jeho podoba

zásadním způsobem mění. Zatímco v sudých patrech je poblíž přebalovací místnost, v lichých se na stejném místě nachází kuchyňka. Páté podlaží vybočuje – je zde jediná „unisex“ toaleta v celé budově a na místě tradiční války mezi kojenci a gáblíkem trůní úklidová místnost. Dlužno však říci, že úklidový personál fakulty se klozetům věnuje zásadně o přestávce, což ke klidné atmosféře rozhodně nepřispívá.

Existuje ještě jedno místo, kde je možno inkriminovanou činnost vykonat. Rovněž není daleko od hlavního schodiště a většina studentů i profesorů o něm nepochybně ví. Jeho proměny napříč budovou nejsou tak pronikavé, přesto jsem si povšiml zvláštních anomálií. Na pátém patře, které musí mít vždycky něco speciálního, se zde nachází kromě toalet i sprchy – opět bez označení pohlaví. V tomto kontextu se zdá nanejvýš podivné, že genderová studia mají svůj hlavní stan o dvě poschodí níž.

Ještě zajímavější je pak podlaží druhé, kde jsou hned vedle sebe dva dámské a dva pánské klozety, naproti nimž je atypicky umístěna kuchyňka. Pro odpověď na otázku „Proč?“ jsem nemusel chodit daleko. Nejbližší dveře totiž vedou do pracovny děkana. <<

> Richard Skolek, student žurnalistiky

ilustrace: Matěj Mátek

Ach, ty symboly!

V minulém čísle mě zaujal článek kolegy Habčáka o *krasnoludkach*.

Jaké štěstí má Wroclavská univerzita, že se může ve světě prezentovat nevinnými trpaslíky. Trpaslík je naprosto nenapadnutelný, apolitický, všemi oblíbený symbol, uplatnitelný za každého režimu. Ne každá univerzita, včetně té naší, se může chlubit tak bezproblémovou figurkou.

Masaryk versus Purkyně

Pomineme-li ne příliš originální logo iniciálami, je symbolem brněnské univerzity tatíček Masaryk. První československý prezident zastupuje naši školu už od jejího vzniku v roce 1919. Na slavnostní otevření se prý kvůli nemoci nedostavil a poprvé navštívil svou školu až o pět let později. Nicméně nelze upřít, že se významně zasloužil o její založení.

Jak už to bývá, doba se mění a Masaryk se po roce 1948 stal v očích nového režimu nepohodlným. Přesto to se školou vydržel ještě dalších dvanáct let. Pak musel předat štafetu Janu Evangelistu Purkyněmu. Nebohý přírodovědec si tak kvůli univerzitě nevině očernil své ctihodné jméno. Nejen že ji zastupoval v dobách odporné normali-

zace, ale navíc to vypadalo, jako by ji oblíbenému prezidentovi ukradl.

Na to taky doplatil po roce 1990, kdy musel školu Masarykovi zase vrátit. Dostal sice jako trafiku univerzitu v Ústí nad Labem, ale škola uprostřed chemičky na severu Čech se se slunečným krajem Jižní Moravy, plným vína, zpěvu a tance, opravdu nedá srovnat.

Krvavý boj o Siegfriedovu hlavu

Pokud je mi známo, tak v době změny názvu zpátky na Masarykovu univerzitu, v Brně nevzniklo žádné hnutí radikálních příznivců Jana Evangelisty, kteří by starý symbol školy byli ochotni bránit do posledního dechu. To se bohužel stalo na mé Videňské univerzitě.

Její symbolem byl od dvacátých let *Siegfriedskopf*, přesněji velká kamenná hlava, která přes osmdesát let „zdobila“ aulu univerzity. Siegfried Drakobijec je postava ze starých germánských bájí – něco jako český Bivoj – v tom by nebyl problém. Problém byl v tom, že jej nechaly postavit antisemitistické, nacionalistické spolky. Hlavu většinou využívaly k podivným rituálům kladení věnců blíže nespecifikova-

ným hrdinů, což za ně během druhé světové války převzaly jednotky SS. Po osvobození se této činnosti opět chopily buršácké spolky. To už ale na univerzity pomalu přicházela zlatá šedesátá léta a s nimi i levicová hnutí. Siegfriedova hlava se tak stala místem mnoha krvavých rvaček mezi hipiky ze sociálních věd a buršáky z práv. Tak to šlo až do roku 2003, kdy Siegfried přišel v přímém televizním přenosu o nos. Usekl mu ho maskovaný levicový extrémista.

Bylo jasné, že se něco musí stát. Vedení univerzity nechalo vyrobit velkou skleněnou rakev, umístilo do ní Siegfrieda a celé se to hodilo do rohu školního dvora. Toto místo je pro buršáky příliš málo reprezentativní, a tak aspoň místo pravidelného kladení věnců raději každou středu přešlapují před hlavním vchodem. Ve svých přiblíže vypadajících čepičkách se podobají wroclavským trpaslíkům. Ta podoba je ovšem pouze vnější, zevnitř to jsou nenapravitelní nacionalisté. Smutně čekají, až se objeví princ a spícího Siegfrieda, stejně jako Sněhurku, polibkem probudí. Doufám, že k tomu nikdy nedojde a všichni časem zhebnou vzteky. «

> Jan Brož

Místo na váš názor

Ať už jste student či učitel, už v příštím čísle tady může být váš názor, komentář, fejeton, reakce nebo cokoli jiného, co vám ohledně fakulty leží na srdci nebo v žaludku. Toto volné místo je tady pro vás.

Své příspěvky posílejte na halas@fss.muni.cz

foto: archív Halasu

Listopadové zasadání senátu se zabývalo především penězi a personálními záležitostmi. A fakulto div se, mnohem zajímavější a dramatičtější podívanou nabídly personální záležitosti, tedy jedna z nich – volba předsedy senátu.

Aby peníze nepřišly zkrátka, krátce je zmíním. Jednak jsme schválili stipendijní program pro studenty, kteří jsou na dvousemestrálním Erasmu – Erasmus letos postihlo krácení dotací, studentům nemůže

Lidé a peníze

být vyplacena plná, již přislíbená částka, proto jako záplatu budou moci využít toto nové stipendium. Rovněž jsme probrali stipendium na podporu kultury na fakultě. To jsme neschvalovali, pouze jsme vyzvali fakultu, aby takové stipendium zavedla. Přijde vám to málo? Možná máte pravdu, ale senát jako takový nemá tu moc vymyslet a schválit nové stipendium, to nám musí navrhnout děkan. Takže pouze můžeme říct: „Děkane, tohle byste měl udělat“. Děkan to udělat může, stejně jako nemusí...

A nyní k oné dramatické... chtělo by se napsat chvíli, ale ona to nebyla chvíle, leč velká část zasedání. Senátními volbami vypršel mandát vedení senátu, tedy bylo potřeba navolit nové. Začínalo se volbou předsedy. Studentská komora mými ústy navrhla doktorku Šmídovou, druhým kandidátem byl dosavadní předseda docent Hloušek. Hlasování, samozřejmě tajné (nevolili jsme prezidenta, že) dopadlo skoro remízou – pět hlasů pro dr. Šmídovou, čtyři pro doc. Hlouška, dva neplatné (tedy hlasování se zdržující). Ke zvolení však bylo třeba hlasů šesti, tedy se volba opakovala, nyní jsme již dosáhli remízy čisté – pět ku

pět a jeden se zdržel. Že by si jeden zdržený hlas chtěl užít pocit moci o všem rozhodnout? Bohužel, se stejným výsledkem dopadla i další volba, tedy jsme se rozhodli celou volbu opakovat v jiném čase, za čtrnáct dní.

Situace je to vskutku zvláštní. Napříště již bude potřeba předsedu (nebo předsedkyni) zvolit. Zdá se, že někdo bude muset ustoupit a tak nějak to vypadá, že část učitelské komory čeká, až studenti dostanou rozum, přestanou zlobit a zvolí doc. Hlouška. Je to jen můj pocit, mohu se mýlit. A vlastně, mýlil bych se docela rád, protože takovéto vidění senátu by se mi pramálo zamlouvalo. Ve studentské komoře nyní přemýšlíme, co dál; zvažujeme i možnost, že bychom svého kandidáta podruhé nestavěli. Docela by mne zajímalo, jestli něco podobného zvažují i členové učitelské komory, nebo jen čekají, až toho necháme'.

Na závěr bych dodal dvě věci. Studentská komora nehlasovala vždy stejně. A naše volba nebyla negativní, tedy naši motivací nebylo „ne Hloušek“, ale výběr ze dvou kvalitních kandidátů. To se snad smí. <<

> Alexandr Průša, senátor

Z Polska

foto: archív Halasu

Akademická džungľa

Papiere, pečiatky a krieda

Ak však trafíte správne, je čas vyfasovať študentský preukaz (čo nie je synonymum pre ISIC) a index. Počítače k tetám úradníckam ešte nedorazili, a tak je nebohy žiadateľ vedený v jednom z obrovských registrov. Vyhľadávanie v nich je vždy obľúbenou kratochvíľou všetkých zúčastnených strán. Po identifikácii už stačia len dve fotky, trochu lepidla, tri podpisy, štyri pečiatky a vrocavský študent je oficiálne na svete.

Svet je to však vcelku nehostinný. Ak má študent šťastie a vyhne sa mnohým univerzitným budovám, v ktorých na ľudí útočí padajúca omietka, rozhodne sa nevyhne inhalácií starého dobrého kriedového prachu, sediac na ešte staršej a ešte lepšej stoličke, ktorú u nás dôverne poznáme z pôsobenia na vzdelávacích inštitúciách nižšieho stupňa. Elektrické zásuvky v učebniach pre istotu nevedú – on ten boj o ne by aj tak asi nebol veľmi pekný.

Cesta do informatického praveku

Študent sa nemusí strachovať ani o počítače. Nejaký je totiž vždy voľný – od desiatej do tretej a výlučne pre členov katedry, pre ktorú je určený. Niektorým katedrám počítače nepri-delili. Smola. Vysvetľovať na takomto mieste význam skratky CPS snáď ani nemá zmysel.

Kopírky na rozdiel od počítačov sú – ale

v súkromných rukách. V stánkoch na univerzitných chodbách, v kioskoch na ulici, alebo rovno v kopírovacích obchodoch. Ceny sú priamo úmerné tomu, že kopirovať treba. Kníh je totiž málo a aj tie sú decentne zahra-bané v niektorej z mnohých miniknižníc všakovakých ústavov a katedier. E-learning a naskenované materiály neexistujú. Neexistuje ani IS, všetko beží vo vyjazdených analogických koľajách. Nástenky, oznamy, zápisy, indexy. Jednoducho tip-top.

Deň na univerzite môže človeka samozrejme vcelku vyčerpať a vyhladovieť. Nech ale nepočíta so žiadnou menzou. Poľsko je prudko kapitalistická krajina a dáva študentovi slobodnú vôľu a možnosť výberu. Môže si zájsť na lacný obed do mliečného baru a dúfať, že nestretne žiadneho žobraka či bezdomovca, môže si skočiť na trochu drahší obed do reštaurácie a dúfať v lepšiu brigádu, alebo si môže skočiť do obchodu, nakúpiť tresku so zemľou a dúfať, že raz aj sem importujú rožky.

Vrocavský študent však na duchu neklesá. To všetko má aj svoje výhody. Na konci si totiž môže povedať, že ak prežil v tejto akademickej džungli, prežije aj všetko ostatné. A o tom predsa univerzitné vzdelanie je. Teda, minimálne vo Vroclave si to evidentne myslia. <<

> Martin Habčák

Z Mezivědomí

Všude doma, dobře nejlíp!

Postáváme s kolegy u cedule *ATRIUM DOČASNĚ UZAVŘENO*. V tichu je slyšet ukapávání slin na dlaždice. Švédské stoly již čekají, až je účastníci konference ve večerních šatech a padnoucích oblecích s chutí zpracují. Tahle hostina je pro vyvolené. Nejen chlebičkem je však akademik živ. Důležité jsou též pokrmy duševní, na které je vlastně univerzita specialistou k pohledání.

Není jen zásluhou promyšlené metodiky přijímacího řízení, ale též vyhlášené plzeňské Fakulty titulodonorské, že na naši fakultě studují pouze nadšení zájemci o své obory. Díky tomu mohou katedry servírovat mimo pokrmů, často popisovaných slovy jako „úvod“ (duševní ekvivalent přesnídávků) či „zasvěcení“ (dušená mrkev), též takové, které bychom mohli označit jako „podrobnosti“ (svíčková), „absurdně specifické“ (švestkový kuba) či snad i „temná tajemství“ (jednohubky s česnekovou pomazánkou).

K dokončení studia potřebujeme zkonsumovat a strávit nepříliš velké množství kreditů, pročez mnozí zvládají i brigádníčit (ovesná kaše) či trávit noci po hospodách

a barech (protřepat, nemíchat). Avšak, a zde přichází moudro otce Fourata, vedle ovesné kaše je dobré vyzkoušet třeba i takové sushi. Mnozí nedohlédnou za čerstvě omítnuté zdi svých kateder a neobjeví kouzlo exotických pokrmů, které jsou samy o sobě obohacující a navíc často pomohou v docenění těch domácích.

A nejde jen o předžvýkané kurzy jako Sociologie pro nesociology (sunar), Politologie pro nepolitology (penicilin v sirupu) či Psychologie v běžném životě (gumová medvídci). Naše fakulta má zásadní výhodu, že obory jsou zde tak propletené, až často vybudí hněv prodejců v knihkupectví: „A tohle mám jako strčit kam?!“ Student, odvažně se pouštějící tam, kam se kolegové dosud nevydali, tak může narazit nejen na šokující a vnitřnosti trhající kuře vindaloo (výhodou je možnost kurz zrušit i po začátku výuky), ale i kulturně bližší řízek s broskví, polévku ministrone či krevetový krém.

Přijdou zjištění, že sociologie není jen statistika (pouštějí se tam i videa z Youtube!), politologie nemusí být jen suchý popis (někteří tam dokonce využívají matematický nástroj *odmocnina*), psychologové nejsou

foto: archív Halasu

šílení (je to jen záležitost percepce), environmentalisté nejsou zaslepení (blok expertů je toho důkazem) a podobně. Občas člověk narazí na zapáchající chlebiček či vynaládá velké úsilí, aby dostal divnou paštiku z misky, ale stojí to za to.

Dobrou chuť!

Tip: Pro navštěvování přednášek není třeba být zapsán. Fakt. <<

> Jan Martinek

Z Tabule

Více studentů – více šancí vyniknout

Studenti často naříkají nad zmasověním výuky, nad tím, že si jich kantoři nemají šanci všimnout. Jistě, z velké části mají pravdu. Máte-li před sebou učebnu se sto tvářemi, kolik si jich zapamatujete? Šance je tak ještě v předmětech se seminární výukou pro dvacet lidí, ale ruku na srdce, kolik takových většina oborů naší fakulty nabízí? Je to zkrátka jiné, než když nastupoval na fakultu náš imatrikulační ročník (1996), kdy nás bylo na politologii třicet, ročníky před námi byly ještě menší. Na druhou stranu poskytují výrazně vyšší počty studentů šanci většímu počtu lidí vyniknout. Ale kdo se umí této šance chytnout? Není to nakonec tak, že většině studentů masovost vyhovuje? Že celkem rádi plují s proudem ponorné řeky, vyplují pouze občas, kdy tam odevzdávají v lepším případě průměrnou seminárku, onde připraví position paper a ještě jinde vystoupí s referátem, a to je všechno? Čas, který zbývá mezi těmi pár hodinami, které v týdenním rozvrhu mají, četbou nezbytné literatury a psaním písemných úkolů, pak využívají k brigádám, jež jsou v lepším případě

nárazové, v horším případě mají povahu pravidelného půl úvazku úplně mimo obor studia. Jistě, peníze jsou potřeba, jistá ekonomická nezávislost na rodičích by dokonce měla být projevem zdravého životního postoje mladé dospělosti. Ale přesto – stojíte-li o to, aby si vás učitelé všimli (v dobrém slova smyslu), abyste pro ně nebyli pouhé UČO, měli byste se snažit o to víc. Kolik se uskutečnilo jen v tomto semestru odborných konferencí, přednášek zajímavých zahraničních lektorů, kolik debat a besed připravily nejrůznější organizace a spolky? A jaká bývá na většině z nich účast? Ale právě tam může student projevit svůj odborný zájem. Když na jaře vypsala Katedra politologie studentskou konferenci s příslibem, že nejlepší příspěvky budou finančně podpořeny, z více než pětistovky oslovených se ozval jeden. Nebo z jiného soudku – kolik seminárek je napsáno bez faktického zájmu prostě jen jako obyčejný úkol. Na kolika z nich je poznat, že byly psány v posledních hodinách před odevzdáním s hlavním krédem – hlavně tomu nevěnovat víc pozornosti a úsilí, než je nezbytné

foto: archív Stanislava Balíka

nutné. Kolik z nich nestojí jejich autorům ani za cestu do knihovny, do mezinárodních vědeckých databází; vřdyť vše musí jít vygooglovat a najít ve Wikipedii, co vygooglovat nejde, neexistuje. To nejsou otázky, ale smutná konstatování. Přitom výborná seminární práce a potom výborná bakalářka při současném stavu nejsou standardem, ale ční z okolí, které je bohužel průměrné. Zde je další z cest k vyniknutí, k upoutání zájmu pedagoga a k budoucí vědecké dráze. Možná jsem ale až moc skeptický, třeba se mýlím. <<

> Stanislav Balík, vedoucí Katedry politologie

Fakulta zahájila diplomatické styky s Velkou Británií

foto: Jan Brož

» Velvyslankyně Velké Británie Sian MacLeod

Koncem listopadu navštívila fakultu velvyslankyně Velké Británie Sian MacLeod. Se studenty diskutovala o vzájemných vztazích mezi oběma zeměmi, práci diplomatky, ale i Leoši Janáčkově. Polovina míst v atriu však zůstala neobsazena.

› Jan Brož

Její Excellence MacLeod, jak se velvyslankyně Velké Británie oficiálně tituluje, při-

vítala publikum česky, poté ale raději přešla ke svému mateřskému jazyku. Přítomně zaujala konstatováním, že je původní profesí muzikoložka, která miluje hudbu Leoše Janáčka. Poté uvedla některé zajímavosti i povinnosti práce diplomatky. „Jsme oči, tvář a končetiny naší země,“ popsala trefně svou profesi. Svě povolání považuje za velmi namáhavou práci, která je ale zároveň „great fun“. Nejvíce si ovšem cení možnosti stát se součástí historie. Za svůj

nevětší zážitek tak považuje jízdu autobusem společně s Georgem Bushem starším, Vladimírem Putinem, Lechem Wałęsou a dalšími významnými politiky.

Druhou část besedy věnovala vztahu České republiky a Velké Británie, ale také globálním problémům světa. Za jedno z nejdůležitějších témat současnosti považuje změny klimatu a nutnost společného řešení tohoto problému na mezinárodní úrovni.

I když posluchačů nebylo mnoho, hojně se účastnili diskuze. „Hodně mě to zaujalo, protože Spojené království patřílo vždy mezi spojence České republiky. Navíc mě jako ekonoma zajímalo, jaké informace a pomoc poskytují ambasády podnikatelům, aby nám to ulehčili,“ pochvaloval si akci ekonomický poradce Rostislav Tesař.

Podle Jolany Navrátilové z Oddělení zahraničních vztahů, která besedu zorganizovala, byla nízká účast způsobena špatnou propagací. „Došlo bohužel k tomu, že nebyl odeslán hromadný email všem studentům. Ale určitě zaintervenoval také fakultní ples, který se konal v předvečer diskuze,“ uvedla Navrátilová. „Domnívám se, že pro studující většiny oborů na fakultě byla projednávána témata živnou půdou pro společensko-vědní reflexe, takže by si příště podobnou příležitost neměli nechat ujít,“ dodala. «

Jak stmelit katedru? Uspořádat oborový teambuilding

Poznat své vyučující mimo akademickou půdu, konečně se blíže seznámit se svými spolužáky, se kterými se běžně vidáte jednou týdně na přednášce, či možnost rychleji a příjemněji zapadnout do kolektivu. To jsou podle organizátorů hlavní cíle akcí typu Sockap, Summit či Politologické pasování, které se pořádají pravidelně v rámci jednotlivých kateder.

› Hana Trčková

Organizačně za těmito družbami stojí většinou studentské spolky působící na jednotlivých katedrách nebo v případě Katedry politikologie samotní doktorandi. Ti již několik let připravují pro studenty a ostatní akademické pracovníky neformální setkání známé jako Politologické pasování. „Chceme tak především vytvořit určitou sounáležitost studentů s katedrou. Pro studenty je to možnost poznat členy katedry i na jiném místě než v přednáškové místnosti a také se studenty více seznámit mezi sebou. Především pro prváky je to usnadnění toho, jak zapadnout do kolektivu,“ vysvětlila jedna z orga-

nizátorů Petra Vejvodová.

Podobnou stmelovací párty označovanou jako Summit zažili před měsícem i studenti na Katedře mezinárodních vztahů a evropských studií. Katedra sociologie se zase nedávno družila na Sockapu, který je téměř čerstvou novinkou. „První ročník byl tuším před rokem a půl, a se spolužákem Honzou Kopkášem jsme ho organizovali z důvodů chybějícího propojovacího článku jednak mezi vyučujícími, členy katedry a studenty, a jednak také mezi studenty sociologie navzájem. Tím, jak fakulta každým rokem nabírá na všechny obory čím dál víc lidí, studenti se pomalu přestávají znát,“ vysvětlila záměr, s jakým se tehdy do pořádání pustili, Šárka Syslová. Doplnila, že zájem o tuto akci postupně stoupá. „Letošní ročník jsme neavizovali moc dopředu a přesto na něj přišlo přes 250 lidí. Jen z řad vyučujících a členů katedry přišlo málo lidí – mnozí totiž podlehlí zákeřné chřipce,“ dodala Syslová.

Někdo akce má, někdo ne

Naopak třeba na Katedře environmentalis-

tiky klubové párty podobného typu nepořádají. „Přesto si myslím, že příležitosti ke sblížení učitelů a studentů u nás jsou. Členové naší katedry se svými studenty neformálně setkávají co chvíli – byť nejsou vždy přítomni všichni učitelé. Je to možná jeden z charakteristických rysů studia tohoto oboru,“ domnívá se předseda Okrašlovacího spolku Jan Blažek a vzpomene například podzimní setkání s nově nastupujícími i současnými studenty na renesanční tvrzi v Pouzďanech, tradiční jarní pouť k drnovické bažině Žumpy, po níž následuje pohoštění a svérázná kulturní tečka v místním kulturáku. Dost neformální charakter mají podle něj i některé ze školních exkurzí.

Příliš mnoho šancí popovídat si se svými vyučujícími třeba nad sklenkou vína mimo školní prostory zatím nemají studenti Katedry žurnalistiky. „Pořádáme Přilet ptáka Ludvíka a poprvé jsme letos pořádali integrák s názvem Ludvíkovská líheň. Na tyto akce ovšem, nevíme proč, lidé z katedry moc nechodí. A to i přesto, že je pravidelně zveme,“ řekl Jan Perla ze žurnalistického Spolku přátel ptáka Ludvíka. «

Mezi plagiátory: deset týdnů v náručí hrůzy

Sedmého března 2009 mě editor Halasu oslovil s tím, zda bych mohl prozkoumat komunitu plagiátorů na naší fakultě. Nejprve jsem to považoval za hloupý vtíp, ale časem mi to začalo dávat smysl. Na jeho nabídku jsem kývl. Mezi plagiátory jsem se mohl dostat přes předsedu Disciplinární komise Bingu, znalce problematiky, anebo přímým pokusem o infiltraci. První cesta, ač bezpečnější pro mé studium, byla však lemovaná nebezpečím prozrazení mé mise. Zvolil jsem proto tu druhou.

> Jan Martinek

V průběhu jarního semestru a zejména v jeho závěru jsem do ISu odevzdal několik prací, ve kterých jsem část textu zkopíroval od svých předchůdců a klasiků oboru. Nedělo se však nic. Až s počátkem dalšího semestru a prvními několika přípravami na seminář najednou v ISu svítil mail s neznámým odesílatelem a prázdným předmětem. Uvnitř stálo jen: „Dnes 23.15 na Moravském náměstí, automat na jízdenky.“ Ten den jsem nebyl v Brně, ale prvním letadlem jsem se z Helsinek vrátil a na schůzku se dostavil. Co následovalo, překvapilo i mne samotného.

Kulhavý mladík menší postavy mne z náměstí vyzvedl a dovedl do suterénního bytu v Husovicích. Tam jsem poznal

Brundu, Ludvu, Čeňka, Zinku, Rezku, Tinu a Gramlu, který mne sem dovedl. „Takže, průměr za posledních osm měsíců máš 16,27. To je slušné.“ Jak jsem se dozvěděl, kritická hodnota je 19,44. Číslo vytváří program Jako vejce vejci, který v ISu zjišťuje procento plagiátů v textu. Kritickou hodnotu určila proděkanka Patrová – plagiátorství zkoumá jako hobby. Cílem Skořápek, jak si skupina říká, je snaha být pod hranicí co nejtěsněji.

Podle úspěchů se vytváří hierarchie členů skupiny. Vyhodnocení probíhají co dva týdny. Nejúspěšnější, nazývaný „Kolumbus“, může ostatním dupnout na palec u nohy. Tomu nejméně úspěšnému, „Malíkoví“, dokonce třikrát. Zatímco Brunda, student psychologie, vyhrával zjevně často a nohu moc pokřivenou neměl, Gramlovo chodidlo čouhalo na dvou místech z improvizovaně prostržené polobotky. Okolo Brundy se také nejčastěji pohybovaly Zinka a Rezka, krásky s tmavými vlasy, ač Brunda samotný krásy nepobral a zaváněl přemírou piva.

Můj první večer proběhl iniciační rituál. Každý mi s gusem dupl patou na prsty pravé nohy a nadával do Xeroxů. Nebylo to nic příjemného. Když jsem si myslel, že rituál skončil, polili mi hlavu třemi kbelíky ledové vody. Pak jsem získal tajné znamení,

INSTITUT PRO SOCIÁLNÍ ZÁLEŽITOSTI STUDENTŮ

tetování vejce na temeno.

Další setkání pak bývala nepříjemná, dokud jsem nezlepšil své výsledky a Gramla opět nezaujal poslední místo. Po rituálním začátku se schůze vždy odvíjela podobně – sledování násilných amerických seriálů z 80. let bylo téměř k nevydržení, zvláště když alkoholem posilněný Brunda požadoval, abychom na perský koberec rozložili okurky s cibulí. Na závěr jsme si vždy vyměňovali zkušenosti v opisování – nejvýše ze „zaručených tipů“ se pohybovalo opisování z primárních zdrojů, které nikdo nečte.

Kvůli stereotypu, zdravotním problémům a upevňování mocenských vztahů (jednou jsme dokonce s Ludvou museli ukrást tři jablka v nedalekém Albertu) jsem se rozhodl skupinu opustit předčasně. Svěřil jsem se s plánem Gramlovi, který toho však zneužil a napráskal mě. Od té doby se jeho pozice zlepšila a několikrát jsem ho dokonce viděl s Tinou, ač jeho výsledky nepřesahují osmnáctku.

Já si musel ve strachu před skupinou plagiátorů změnit vizáž a ze jména mi zůstaly jen iniciály JM. Co by však novinář pro čtenáře neudělal! <<

Žurnalistická literární soutěž má konečně vítěze

Brk ptáka Ludvíka má po dlouhém čekání svého majitele. Od jara o tuto metu bojovalo dvaadvacet účastníků literární soutěže, kterou organizoval žurnalistický Spolek přátel ptáka Ludvíka. Kvůli průtahům některých porotců ale pořadatelé vyhlásili výsledky až nyní.

> Vendula Karásková

Soutěžící se utkali ve dvou kategoriích. V konkurenci devíti povídek na téma „Na rautu po tiskovce došly chlebičky aneb nejhorší den v životě žurnalisty“ porotci vyhlásili netypicky dvě první a dvě druhá místa. O první příčku se dělí futuristická apokalyptická povídka Melolontha ex machina Jana Martinka se surrealistickým dílem bez názvu Miroslava Zítka. Detektivní zápletku v povídce Fotka Filipa Zdražila přiřkla porota místo druhé, stejně jako investigativní kauze Pavly Ondruškové s názvem Kam se poděly.

Do druhé kategorie poslalo svůj příspěvek dokonce sedmnáct zájemců o věčnou slávu, kterou pořadatelé vítězům slibovali. Nejlepší slohový útvar o sto slovech

s tématem Média a žurnalistika za sto let podle poroty napsal Jan Žlebek. Podle něj v budoucnu ovládnou žurnalistiku stroje tvořící novinové zprávy automaticky, jak to popsal ve svém stoslavném příspěvku s názvem TextGen: „...data searching... Celou desetinu sekundy absorbují vše, co bylo k odlištění kdy napsáno. ...generating attitude... Skrz internetová fóra mám přístup k obrovské databázi postojů, názorů, argumentů a protiargumentů.“ Na druhém místě skončil Albert Kšiňan a posledním oceněným je Petr Homolka.

Vítězové si odnesli knihy z nakladatelství Druhé město a Knihy Dobrovský. „Jsem rád, že jsem vyhrál, ale většinou mě výsledky soutěží zajímají krátce po dopsání, pak už to je pro mě minulost a moc mě to emocionálně nebere,“ řekl vítěz Jan Žlebek. Organizátoři už plánují uspořádat další ročník, tentokrát ale s novým systémem hodnocení. Chtějí tím zabránit dlouhému čekání na liknavé porotce. Letos ani jeden z porotců, na které se tak dlouho čekalo, nakonec hodnocení nedodal.

Nejlepší texty si můžete přečíst na

» Vítěz kategorie Nejlepší slohový útvar o sto slovech Jan Žlebek

odkaz na stránku Halasu, kde budou nebo na <http://ptakludvik.zurnalisti.cz/soutez>. <<

Bolestné změny

Pěknou vizi jsem měl. Rok v Libanonu, odstup od Halasu a vědomí nástupu do funkce šéfreditora mi poskytly vzácné podmínky pro vykreslení, zaznamenání a uspořádání nápadů. Měl jsem jasnou koncepci a těšil se, až Halas s její pomocí pozvednu na novou úroveň.

Leč těžké to má každý šéf. Ještě těžší takový, který přichází jako nováček do zavedeného kolektivu. A peklo na zemi si zažije ten, kdo hned po nástupu chce zavést radikální nové pořádky.

A to přesně se mi stalo. Za ten rok se sestava halasácké redakce výrazně proměnila a někteří na mě pohlíželi jako na cizáka, který políčkuje tvář jejich časopisu. Ocítl jsem se v paradoxní situaci. Já, halasácký takřka veterán, jsem představoval progresivní zlo pro konzervativní křídlo, které bylo složeno převážně z redaktorů s mnohem kratší „odsloženou dobou“.

Pěkně jsem si to vymyslel, ale ani ve snu by mě nenapadlo, že se proti plánovaným změnám zvedne zarputilá vlna odporu, že se vytvoří jakési vnitřní koalice, a že pro některé bude opuštění recyklovaného papíru natolik zásadní změna, že se s ní nedokáží smířit a v zápatí z Halasu na protest odejdou.

Na něco takového jsem vůbec nebyl připraven. Několik neuvážených slov a činů pak vedlo k vyostření situace a k ranám mezilidských vztahů, které se budou hojit ještě hodně dlouho.

Ponaučení? Není automatické, že když něco myslíš dobře, všichni tě za to budou mít rádi. Vedení lidí je dovednost jako každá jiná. A nakonec jsem rád, že poté, co mě Halas naučil novinářině, mě vzdělává i v dalších oblastech.

Jako Julínek

Určitě znáte to klišé o někdejším ministru zdravotnictví Julínkovi. Reformu připravil skvělou, neuměl ji ale vysvětlit, a na to doplatil.

Pořád jsem stoprocentně přesvědčen, že každý kousek oné reformy Halasu je krokem správným směrem. Ne každý ale mé přesvědčení sdílí.

Ve vyhocené a téměř patové situaci jsem proto udělal, co jsem považoval za jediné čestné východisko. Balíček jsem protlačil těsným hlasováním a spojil s jeho úspěchem svůj „mandát“.

Slíbil jsem nasupené polovině redakce, že se v prosinci sejdeme, vše důkladně zhodnotíme a pak si řekneme, jestli jsem obstál, nebo jsem stál jako šéfreditor za starou belu.

O tom, jestli dopadnu jako Julínek, můžete rozhodnout i vy. Odezva čtenářstva bude jedním z rozhodujících kritérií. Napište nám, jak se vám nový Halas líbí.

Neriskujete nic. I v případě, že budu z pozice odstřelen, fakultní časopis si v jarním semestru přečtete. Halas je tady už 19 let a bude ještě dlouho po nás všech, kteří se teď malicherně přeme třeba o typ papíru.

» Pavel Šíma

foto: archiv Halasu

» Mandát šéfreditora je ve vašich rukou

ČTK – Černá tisková končetina

Ekologičtější web. Web fakulty bude od ledna po vzoru webu Katedry environmentalistiky vyveden šedým písmem na černém pozadí. Toto opatření šetří elektřinou u některých typů monitorů a zejména snižuje světelný smog, který ruší zvěř v okolí brněnského Autotodromu. Dalším krokem by mělo být tmavé základní téma ISu. „Nejraději bychom byli, kdyby na stránkách nebylo nic. To by pak lidé ten počítač raději snad i vypnuli,“ uvedla Lana Hibrová, iniciátorka změny. (jm)

Fakulta chystá vlastní potravinové zdroje. Posezení na čerstvém vzduchu uprostřed fakulty ve třetím patře vezme brzy za své. Nejmenovaný zdroj s kontakty na vedení uvedl, že se o změně dlouho a vášnivě debatovalo. Letošní neúroda obilí ale rozhodla sama.

„Ve venkovním prostoru třetího patra vyrostle pole s pšenicí,“ potvrdil správce budovy Ďan Děbas. Eroze se údajně bát nemusíme a přírodní průsaky stropem atria se budou podle Děbase řešit operativně. Fakulta tak zareagovala na rostoucí ceny obilí, které nutily menzy a bufety ke zdražování pečiva. „Z letošních finančních přebytků si budeme moci dovolit i malý kombajn,“ liboval si Děbas. „Sochu Prométhea zachováme, bude odhánět okřídlené škůdce,“ přiblížil Děbas osud bronzového díla. (js)

Dětský koutek rozšiřuje nabídku služeb. Od jarního semestru rozšíří dětský koutek na naší fakultě nabídku svých služeb. Stále si zde můžete nechat pohlídat děti, nově však přibude koutek pro důchodce, partnerská

poradna a seznamka. Vedení se k průlomovému kroku rozhodlo kvůli odlivu zákazníků. „Ten souvisí s demografickým stárnutím obyvatelstva,“ vysvětlila koordinátorka projektu Michelle Kluchieu. „Děti ubývá, seniorů přibývá. Studenti přivedou babičky, dědečky či rodiče a my se o ně postaráme, zatímco budou na přednáškách,“ dodala Kluchieu. Nápad zřídit partnerskou poradnu a seznamku má na svědomí bývalý koordinátor koutku Ondra Suk. „V poslední době jsem zaznamenal narůst partnerských krizí a rozhodů ve svém okolí. Rozhodl jsem se neseďet se založenými rukama a pokusit se pomoci“ uvedl Suk, předzřívající Uzlík. „Podle toho, jak to se vztahem dopadne, můžou studenti pokračovat buď do dětského koutku, nebo do seznamky. Obě kanceláře sídlí vedle sebe.“ (js)